

občinski poročevalec

Domžale, 8. XI. 1989, letnik XXVIII, št. 15

Glasilno socialistične zveze delovnega ljudstva Domžale

GRADNJE AVTOCESTE NE MOREM NAPOVEDATI, LAHKO PA DAM INFORMACIJO, DA PO SEDAJ ZNANI DOKUMENTACIJI NI PREDVIDENA DO LETA 2000.

Janez Kovač, predsednik Komiteja za urbanizem, gradbeništvo, komunale zadeve in varstvo okolja občine Domžale

aktualno

Človek – središče političnega prostora prihodnosti!

Bo SZDL razpoznavna in konkurenčna v političnem (strankarskem) pluralizmu, kateremu so amandmaji k slovenski ustavi široko odprli vrata?

To je gotovo osrednje vprašanje v množici pestrih razprav o novi vlogi in programu socialistične zveze. Vse bolj jasno je, da so dileme o strankarskem ali nestranskarstvem političnem pluralizmu presežene, da smo se pred sodkom o strankarstvu otresli in da na naslednjih volitvah lahko pričakujemo pravi in predvolilni boj programov in kandidatov različnih »barv«.

Zato mora tudi SZDL postati stranka s svojim programom in individualnim članstvom, medtem ko ima kolektivno članstvo in delovanje po načelih frontalnega usklajevanja vse manj perspektiv.

Doslej smo bili vsi člani SZDL od rojstva do smrti v skladu z opredelitvijo, da je SZDL prostor za sporazumevanje in usklajevanje, kamor pride lahko kdorkoli in kadarkoli, vsak, ki želi politično delovati in sodelovati pri odločanju o skupnih, življenjsko pomembnih vprašanjih. Toda spoznanje o preživelosti monolitne politične organiziranosti z vodilno vlogo ZK utira pot drugemu uveljavljanju tekmovalnosti in konkurence in korenitim spremembam političnega sistema; brez njih tudi radikalna gospodarska reforma ni mogoča.

Vse dosedanje družbenopolitične organizacije in novonastajajoče zveze v tem nezadržnem procesu demokratizacije iščejo svojo identiteto, zato mora tudi socialistična zveza čimprej pokazati svojo pravo barvo, svoj program in ideje, ki jih bo v boju za oblast v prihodnje zastopala. Ljudje naj bi se na volitvah odločali o jasnih programih in kandidatih, ki naj bi te programe uresničili. To pa ne bo ravno lahko, ker si nastajajoči programi med seboj niso kdovekako različni — vsi ponujajo boljši socializem in lepše življenje. Takih obljub v naših političnih deklaracijah pa imajo ljudje že čez glavo in najbrž ni pričakovati velikega navdušenja za včlanjevanje v nove stranke. Zaupanja bodo deležne tiste, ki so doslej ali pa še bodo dokazale, da so sposobne stvari spreminjati v praksi. S tem pa se tudi v SZDL ne moremo ravno pohvaliti, čeprav ni mogoče zanikati dejstva, da je v mnogih okoljih, zlasti na temeljni ravni v krajevni skupnosti, doslej delovala z ljudmi in za ljudi le socialistična zveza. Tudi v naši občini imamo mnogo primerov, ko krajevne konference SZDL znajo prislusniti interesom in potrebam ljudi in jih povežati v skupne akcije za izboljšanje življenja. Nena zadnje to potrjujejo tudi odločitve za samoprispevka v večini krajevni skupnosti, ki so se rojevale v organizacijah SZDL in so jih ljudje zavestno podprli.

Ta dejstva nas navajajo na trditev, da se bo SZDL kot stranka lahko uveljavila med ljudmi ne z visokoletečimi ideološkimi konstrukti, ampak s programom, ki bo blizu interesom človeka v krajevni organizaciji.

Zato se akcije obnavljanja oz. pridobivanja članstva in delitve novih izkaznic (pa tudi neprijetnega pobiranja članarine), ki jo pripravljamo, ni mogoče lotiti brez jasnega, konkretnega, vsem razumljivega programa ter pravil organiziranja in delovanja.

V razpravo prihaja program SZDL Slovenije z naslovom »Z demokratično in ustvarjalnostjo v boljše življenje«, vendar bomo morali v občini in krajevni skupnosti ponuditi tudi kratke in konkretne usmeritve za aktivnosti, ki prinašajo otipljive sadove.

V zadnjem času je veliko uganjanje o tem, kakšnih mavričnih barv bo politični prostor v posameznih okoljih, Domžalska »mavrica« še ni popolna, ker sta bila doslej ustanovljena le podobora Slovenske kmečke zveze in Slovenske demokratične zveze. Pa tudi ti dve novi alternativni politični organizaciji rešuje še ne pretresata lagodnega sožitja »uradnih« političnih subjektov. Že nekaj časa pa je moč opaziti rahljanje nekdanjih trdnih frontnih vezi, verjetno zaradi prenovitvenih prizadevanj ZK, ZSMS in sindikata po samostojnosti. Rekli bi lahko, da je ozračje kar preveč mirno. Morda je to le zatiski pred viharim predvolilnim spopadom, ki naj bi se pričel po sprejemu novega zakona o političnem združevanju in zakona o volitvah. Kdo bo komu nasprotnik, kdo komu zaveznik, je danes težko reči. Bodo nastale tudi v naši občini strankarske koalicije?

SZDL bo na volitvah nastopila s lastnimi kandidati, vendar bo skušala ohraniti nekaj frontnosti in predlagala ali vsaj podprla kandidate drugih zvez, ki se povezujejo v SZDL in imajo podobne programe.

Nekaj pa je jasno:

Volilni boj bo predvsem boj za kandidate. Vsi računamo na strokovno usposobljene in ugledne ljudi, ki bi prevzeli pomembne funkcije v občini in tudi v republiki. Takih, ki bi bili ob tem pripravljani kandidirati in se prepustiti volilnemu rešetanju, pa nikoli ni bilo veliko, in jih najbrž tudi v pogojih strankarskega političnega pluralizma ne bo. Volitve torej morda niti ne bodo tako drugačne od dosedanjih. Da bi le prave ljudi izbrali na prava mesta!

Politični pluralizem ni čarobna formula za rešitev naših zagat. Pričakujemo pa lahko, da bo prispeval h krepitvi skupščin kot najvišjih organov oblasti, ustrežnejši razdelitvi funkcij politike in države ter nenazadnje h konkretnišji opredelitvi odgovornosti nosilcev oblasti.

da je obrtnik ostanek kapitalizma. Družba je našla posebno obliko nekakšne poslovne liberalizacije. V medsebojnem poslovanju so pridobili oboji: zasebnik in družba. Ekonomski interes zadruženika je seveda moral obstojati, če naj bi pristal na vključevanje v zadrugo. Uresničevanje tega ekonomskega interesa se je že pokazalo v prometnem davku, meničnem poslovanju, z revalorizacijo pa tudi v drugih oblikah. Neobhodna pa je seveda tudi družbeno korist, da se zadrugi združujejo v zadrugo.

Ko je zadruga dejstvo, predstavlja krepko gospodarsko telo, temelječe na družbeno zasnovanih načelih dela.



Udeleženci svečane prireditve ob 20-letnici obrtne zadruge Zora Mengeš.

S tako oblikovanim družbenim gospodarskim subjektom šele nato pride do poslovnih odnosov z večjimi gospodarskimi sistemi. Prav družbena narava poslovanja je bila doslej neobhodna marsikje za sploh kakršnokoli poslovanje. Le to je zagotovljeno ob družbeni naravi obrtne zadruge. Zadruga zmore povezati pogodbeno izvajalce, ki zmorejo z operativno fleksibilnostjo, lastno zasebnikom, dopolnjevati tehnološke procese in zadoščati dinamičnim potrebam različne proizvodnje.

Začetne funkcije so evidentne, preizkušene v praksi, razvoj, ki ga napovedujejo različne systemske spremembe naše družbe, pa je pred nami. V bližajočem in prihajajočem času v novo zasnovanih načelih tržnega gospodarstva, bo zadruga morala prevzeti prenekatero novo funkcijo, saj bodo že same zakonodajne rešitve zagotavljale teoretično in tudi praktično izenačevanje narave lastništva in tudi vsega ostalega, kar je doslej zasebni sektor sililo v neenakopraven konkurenčen boj. Dilem, ki so pred zadrugi in delavci Zore Domžale je mnogo. Tačas ne vedo ali se kaže Zori organizirati kot družbeno podjetje ali kot delniška družba, ali bo prihodnost res v celoti podjetniška zadruga, ali bo moč v odnosu do zadrugičnikov zadržati nekaj netržnosti. Prav tako še ne vedo alikaze organizirati nove funkcije za trženje v domovini ali tujini, ali pa morda postati specializirana ustanova za komercialno spremljanje velikih zadrugičnikov, že tačas skoraj podjetnikov. Dilem je v času, ko se spreminja zakonodaja in gledanje na lastnino — zasebno — družbeno — veliko. Da bi jih uspeli v Zori razrešiti čim uspešneje. To je torej pogoj in naša želja, da bi tretje desetletje bilo pomemben mejnik v razvoju te specifične gospodarske ustanove naše občine. ...

B.

20 let ZORE Domžale:

Pogum, pamet, pridnost – so pripomogle k dvema desetletjema

Pred dnevi so praznovali zadrugičniki povezani v obrtno zadrugo ZORA Domžale. Z njimi seveda tudi vsi 36-članski kolektiv, ki že nekaj let deluje v izjemno lepem prostoru obnovljenega Ravbarjevega gradu. Ob svečanosti 20-letnice, prireditve so povezali z otvoritvijo lepih skladiščnih prostorov, so spregovorili o teh dveh desetletjih, zadrugičnike in delavce zadruge pa je pozdravil tudi predsednik Sob Domžale Peter Primožič.

Gre za nagel družbenoekonomski razvoj naše družbe v minulih dveh desetletjih in za napredek proizvodnih sil in proizvodnih sredstev, hkrati pa vključevanje v mednarodno delitev dela organizacij združenega dela. Vse to je zaradi tehnoloških, organizacijskih, pa tudi ekonomskih razlogov narekovalo razvoj obrtne dejavnosti. Številni med temi izdelki se odlikujejo z izjemno kakovostjo, saj so posledica velike tehnološke zahtevnosti. Ob tem nastopa še ena prednost obrtne organiziranosti, ki je prav v občini Domžale dosegla veliko razvojno stopnjo, primerjalno med najbolje dodelanimi v republiki. Zato niti ni čudno, da se zaradi vsega tega zmore hitro in kakovostno prilagajati združenemu delu in zaradi tozadavne fleksibilnosti prilagajati zahtevam združenega dela.



Izjemno lep skladiščni objekt se imenitno vključuje v obstoječo arhitekturo Ravbarjevega gradu.

Ta značilnost je bila vzrok za to, da se je prav obrtništvo znašlo v položaju, ki je lahko dalo kakovosten zagon povezovanju združenega dela in obrtništva. Prednosti, ki so potencialno izhajale iz takega povezovanja, so bile velike, da so sčasoma izginili tudi ideološki predsodki, nanešeni v vseh prejšnjih letih.

Tako lahko združeno delo danes še v veliki meri najde najboljše in najoptimalnejšo, predvsem pa najcenejšo rešitev v povezavi z obrtnimi zmogljivostmi. Torišče za te povezave je obrtna zadruga. V občini Domžale letos mineva že 20 let od njene ustanovitve. Včlanjevanje vanjo je obrtnikom iz domžalske občine in od drugod omogočilo proizvodnjo do neke mere pod enakimi ekonomskimi pogoji kot v združenem delu. Prednosti, ki iz tega izhajajo pa so še mnoge druge.

Obrtna zadruga je bila in je še ustanova, ki je zasebne obrtnike do neke mere izenačila z organizacijo združenega dela. Presegla je tradicionalno dogmatsko gledanje,

Vsem delovnim ljudem in občanom pobratene občine Koprivnica čestitamo k občinskemu prazniku 7. novembru

Domžalčani

Pobrateni tudi novinarji

Pred dnevi so gostitelji — občinska časopisno-grafična hiša Glas Podravine iz Koprivnice povabili na vsakoletno delovno srečanje delegacijo našega časopisa Maks Jeran, Matjaž Brojan, Vera Vojska in Vido Repanšek so si v Koprivnici oz. Na njenem obrobju v Prekodravju ogledali delovno organizacijo AVARD v Goli. S poslovanjem te poljedelsko-predevalne organizacije, ki pa ima tudi nekatere druge zanimive tržne programe, nas je seznanil njen direktor MILOŠ MILANKOVIČ. Na obisku pri likovni ustvarjalci — umetnici naivnega slikarstva BISERKI ZLATAR-MILINKOVIČ pa smo si ogledali nekaj nastajajočih del. Umetnica, ki visoko kotira v hierarhični razporeditvi naive v tej občini (center naivne umetnosti Jugoslavije) je goste seznanila tudi s svojimi načrti, med katerimi bo poslej tudi postavitev razstave v Domžalah. V delovnem delu obiska sta delegaciji sporazumno oblikovali vsebino prispevkov, ki bodo izšli ob občinskem prazniku ene in druge občine. Brojan



Ob obisku v Koprivnici sta si obe pobrateni redakciji v delovnem pogovoru izmenjali izkušnje, priložnosti pa je bilo dovolj tudi za prijateljsko izmenjavanje najboljših želja pred bližnjim praznikom Koprivnice, 7. novembrom.

Volilna in programska seja občinske organizacije ZK

Po dolgem času smo sami izbirali

Mnoge obiskovalce volilne in programske seje je presenetil že podatek, da se je v teh, za obstoj politiko apatičnih časih, dvorana napolnila do zadnjega kotička in je bilo navzočih več kot trideset delegatov. Druga zanimivost pa je bilo kratko poročilo o delu.

Uvod v razpravo je imela Marija Majhenič, predsednica OK ZK, potem pa so se vključili predsedniki komisij občinskega komiteja. Razprave praktično ni bilo in delegati so poročilo sprejeli ter razrešili občinski komite. Toda molk je bil le zatišje pred viharjem, saj so že v naslednji točki razpravljali o novem vodstvu.

Mirjana Kavčič je poročala o kadrovske postopkih in jih ocenila za uspešne, saj so se držali rokov, javnost dela je bila zagotovljena, osnovne organizacije so se lahko enakopravno vključevale v postopke in po dolgih letih je na kandidatnih listah več ljudi, kot jih bo pa izvoljenih. Z njimi ugotovitvami se niso strinjali delegati nekaterih osnovnih organizacij iz Domžal, Vira, Doba in Radomelj. Kandidacijskemu postopku so očitali favoriziranje posameznih kandidatov, preveliko število pedagoških delavcev na kandidatnih listah, kritizirali so programa dela, ki sta ju ponudila kandidata za sekretarja. Po dveh urah polemike, a tudi že dolgočasnega kresanja

mnenj (tudi to je davek na neizkušenost v demokraciji) je sekretar Simon Đuretič z branjem sklepov zapisnikov OO ZK prevzel tehnično na stran predlagane kandidatne liste. Z dvema glasovoma proti so delegati potrdili listo predlaganih kandidatov.

Ker se je tokrat prvič volilo in ne potrjevalo, so tudi volitve trajale dlje časa in delegati so bili že kar nestrpni, ko jim je predsednik volilne komisije pojasnil postopek volitev.

Med štetjem glasov na lističih je predsednik IS ing. Anton Preskar predstavil gospodarska gibanja v občini Domžale, z razpravo o spremembah političnega sistema pa ga je dopolnil predsednik skupščine tova-

Huda dilema — kam z odpadki...

Letos mineva že več kot 17 let od prve konference OZN o varstvu okolja v Stockholmu, deset let je od sprejetja zakona o odpadkih in dve leti od problemske konference Ekologija, energija, varčevanje, ki smo jo izvedli tudi v naši občini.

Konferenca je s svojimi temeljnimi cilji in programskimi usmeritvami zavezala organe socialistične zveze, da terjajo uresničitev sprejetih sklepov in dogovorov ter usmeritev za reševanje problematike odlaganja odpadkov v občini.

Čas hiti, okolje pa je vedno bolj onesnaženo, denarja za sanacijo je vedno manj, kakovost življenja pa komajda narašča.

Socialistična zveza je ugotovila, da je potrebno spremeniti smeri razvoja, če hočemo ohraniti naravne danosti pred vedno bolj uničujočimi posegi v naravo in dosledno terja uresničevanje sprejetih dogovorov. Treba je namreč na kar najbolj demokratičen način sprejeti osnove in določiti strateške cilje ravnanja s komunalnimi, posebnimi in nevarnimi odpadki.

Cilj socialistične zveze je, da skupaj z vsemi, ki jim je kaj do čiste in zdravega okolja, še posebej z aktivisti turističnih društev, društev za varstvo okolja ter sorodnimi društvi; v široki javni razpravi zagotovi sodelovanje in aktivnost najširšega kroga ljudi. Vsi skupaj naj oblikujemo temeljno strategijo varovanja in očiščevanja našega okolja pred odpadki.

Svet za varstvo okolja in prostorsko planiranje Predsedstva Občinske konference SZDL Domžale zato poziva krajevne skupnosti, delovne organizacije, društva, združenja in občine, da v javni razpravi, ki jo bomo organizirali v drugi polovici meseca novembra podajo svoje

predloge, pripombe in mnenja in tako pokažejo svojo pripravljenost za sodelovanje pri reševanju teh problemov.

Za doseg kakovostnih rezultatov bodo potrebni izjemni napor, menimo pa, da se je vredno potruditi, saj gre za smotrni razvoj ob ekološkem ravnatežu. Samo taka usmeritev bo omogočala visoko kakovost življenja tako za naše občane, kakor tudi za bodoče generacije.

Javne razprave, ki jih bo socialistična zveza organizirala po posameznih temeljnih okoljih, bodo v prvi vrsti skušale najti odgovore na ključna vprašanja, oziroma probleme in to:

— kaj je potrebno spremeniti v zakonodaji na področju ravnanja z odpadki, da bo bolj učinkovita,

— katero industrijo je potrebno prestrukturirati in kako, da se bo zmanjšala količina odpadkov, oz. načrtovati tiste vrste, ki imajo odpadkov čim manj,

— kako ravnati na področju kmetijstva, da bo škodljivih odpadkov, pesticidov in nepravilnega gnojenja z mineralnimi gnojili čim manj,

— odločno in takoj pristopiti k pridelovanju biološko neoporečne hrane tudi za ceno nižjega donosa in slabšega izgleda pridelkov,

— kako načrtovati lokacije za odlagališča smeti in nevarnih odpadkov in kako zaščititi prebivalce, ki živijo v neposredni bližini večjih odlagališč,

— kakšen način izobraževanja in usposabljanja je potreben za dolgoročno pridobitev želenih rezultatov na tem področju,

— kakšno informiranje potrebujemo, da bosta ekološka zavest in etika postala sestavni del našega vsakdana,

— kako preprečiti ob uvajanju tržnega gospodarstva njegov negativni vpliv na okolje,

— posebno skrb in pozornost nameniti vzgoji in izobraževanju mladine za očiščevanje naravnega okolja.

To je le nekaj odprtih vprašanj. Nanje bo javna razprava skušala poiskati ustrezne in za vse zadovoljive in sprejemljive odgovore. Zavedati se namreč moramo, da so odgovori na mariskatero zgornje dileme sila preprosti in enostavni, dokler nismo osebno prizadeti.

Citiram še misel predsednika Sveta za varstvo okolja RK SZDL Slovenije dr. Petra Novaka: »Slovenija bo vrt Evrope, v katerem bodo sami vrtnarji. Veseli bomo vsakega obiskovalca, toda nikomur ne bomo dovolili, da bi teptal naše gredičice in trgali cvetove težko vzgojenih, a že cvetočih rož ekološke zavesti in osebne svobode.«

Naj vsaka beseda velja tudi za našo občino! O. H.

S človeško toplino

Letošnji praznik, Dan JLA, naj bi tudi v občini Domžale dobil drugačno obeležje. Zato so se v občinski konferenci Zveze rezervnih vojaških starešin odločili, da pripravijo ob tej priložnosti prvo družabno srečanje rezervnih starešin. K sodelovanju so povabili Občinski štab Teritorialne obrambe in občinski upravni organ za LO, pokroviteljstvo pa bo prevzela Skupščina občine oziroma njen predsednik Peter Primožič. Srečanje bo 16. decembra v Hali komunalnega centra v Domžalah, začelo pa se bo ob 19. uri zvečer in po besedah organizatorjev trajalo do zgodnjih jutranjih ur. Poleg rezervnih starešin in njihovih družic, žena in deklet so namj povabili še številne ugledne goste, predstavnike organizacij ZRVS iz sosednjih občin, mesta in republike, pa tudi predstavnike enot JLA in Teritorialne obrambe, kjer delujejo rezervni starešine, domžalski občani.

Na srečanju bodo podeljena priznanja in nagrade vsem tistim Domžalcem, ki so v preteklem obdobju največ storili za krepitev obrambnih priprav v občini. Poleg svečanega obeležja pa bo prireditve imela tudi družabni del, združen z družabnimi igrami narodnozabavnega ansambla, srečolovom in še čem.

V organizaciji, ki je bila še donedavno poznana po tem, da je njeno delo temeljilo predvsem na strogih vojaških vabilih in pozivih k obvezni udeležbi v različnih bolj ali manj obveznih dejavnostih, je torej zavel nov, bolj sproščen duh. Prireditve bodo pomagale izpeljati s prispevki in srečolovu tudi številne domžalske delovne organizacije, podjetja in zasebniki, zato vstopnine ne bo.

Prijave za srečanje bodo zbiral v OK ZRVS Domžale, Ljubljanska 70 do 27. novembra, vsi zainteresirani pa se lahko prijavijo tudi po telefonu na številko 721-481 (Savkovič). Poleg rezervnih vojaških starešin vabijo tudi delavce organov za SLO in DS, borce in druge.

Politični večer bo 17. novembra:

Obrtnik, boš podjetnik?

Slovenska demokratična zveza že od samega nastanka opozarja, da so kapitalistična gospodarstva povsod v svetu uspešnejša od socialističnih. Upravljanje s kapitalom v privatni lasti je veliko bolj učinkovito kot kakršnakoli oblika družbene lastnine.

Rezultat tega spoznanja je tudi Zakon o podjetjih in vse oblike reform, ki se dogajajo v Jugoslaviji, od gospodarskih do političnih. Največji paradoks pa je v tem, da imajo še včerajšnji ideološki čistini in doktorji dogovorne ekonomije danes polna usta besed o kapitalu, delnicah, trgu delovne sile, managerstvu...

Toda — jim je za zaupati vodenje podjetij po pravih podjetniških metodah? Lahko sprememba imena neke stranke kar čez noč spremeni lastnost njenih članov? Lahko sprememba rdeče barve modro rumeno povzroči gospodarski čudež?

Pri Slovenski demokratični zvezi menimo, da ne!

Gospodarsko rešitev je možno doseči le s pravično iniciativo! In to ne samo na področju drobnega gospodarstva!

V Domžalah je veliko obrtnikov. Mnogim bo tudi v bodoče to ustrezalo, nekatere pa bo zamikalo tudi »veliko« podjetništvo. Kakšne možnosti so za to že danes? Kje so največje ovire? Kaj bi bilo treba najprej spremeniti?

O vsem tem bomo govorili na POLITIČNEM VEČERU, katerega bo organiziral Odbor SDZ za Domžale.

v petek, 17. novembra ob 18. uri v prostorih knjižnice Domžale na Ljubljanski cesti

Vabljeni ste vsi, ki vas navedena problematika zanima, posebno pa še obrtniki in drugi podjetniki.

Pogovorili se bomo tudi o tem, kaj SDZ lahko stori za vas in kako Vi lahko pomagate SDZ...

Ne pozabite: Slovenska demokratična zveza je vaša PRAVA zaveznica!

PREDSEDNIK IO Anton Tomažič, dipl. pravnik

ČLANSKA IZKAZNICA



... delovni ljudje in občani, ki želijo uresničiti svoje ustavne pravice in dolžnosti, delovati v SZDL kot njeni člani, se v krajevni organizaciji včlanijo v SZDL (9. člen Statuta SZDL Slovenije)

OBČANI!

Če se želite včlaniti v Socialistično zvezo Slovenije, to lahko storite v vaši krajevni skupnosti ali na sedežu občinske konference SZDL, Domžale, Ljubljanska 70/1 (nasproti avtobusne postaje pri veleblagovnici)



Na Gorjuši so se pred dnevi na programsko volilni seji zbrali delegati Medobčinskega sveta SZDL Ljubljanske regije, ki ga je v minulem obdobju vodila Vera Vojska.

Na seji so se dogovorili za racionalnejšo obliko organiziranosti in delno deprofesionalizacijo v tem organu. Ohranili pa naj bi nujno potrebne oblike sodelovanja in povezovanja občin ljubljanske regije. V prihodnjem obdobju bo MS SZDL vodil Jože Medon, podpredsednik pa bo Maks Jeran, predsednik OK SZDL Domžale.

Vas zanimajo nove ceste v občini?

Kaj bo novega v našem planu do leta 2000 — odgovarja dipl. ing. arh. Janez Kovač, sicer predsednik Komiteja za urbanizem, gradbene, komunalne zadeve in varstvo okolja.

Delovno gradivo predloga sprememb in dopolnitev Dolgoročnega družbenega plana občine Domžale za obdobje 1986 do 2000 je uspešno prestalo svoj ognjeni krst, saj na prvi razpravi, ki je bila konec oktobra na njegovo vsebino ni bilo bistvenih pripomb, bilo pa je postavljenih nekaj vprašanj, na katera odgovarja Janez Kovač, dipl. ing. arh., predsednik Komiteja za urbanizem, gradbeništvo, komunalne zadeve in varstvo okolja v občini Domžale.

1. V planu se največ govori o prometni ureditvi, nekatere aktivnosti pa se celo že izvajajo. Bi jih na kratko opisali?

Res je, da je bilo ob predstavitvi sprememb in dopolnitev Dolgoročnega plana občine Domžale za obdobje 1986—2000 23. oktobra 1989 največ pripomb in vprašanj ter predlogov prav s področja prometa, kar pa je povsem razumljivo, saj so razmere na magistralni cesti Ljubljana—Maribor (bolj poznani kot M 10) na območju občine Domžale postale nevarne.

To čutiljo vsi udeleženci prometa vsakodnevno kot prometno stisko (infarkt) v jutranjih in popoldanskih urah, ko se prometni tok vali proti Ljubljani oz. vrača nazaj. To čutiljo tudi udeleženci prometa skozi naseljena območja ob tej cesti, kjer je potrebno poskrbeti za minimalno prometno varnost (pločniki za pešce, kolesarske steze, signalizacija, javna razsvetljava).

Zaradi preobilnega prometa pa so nevarne tudi razmere na območju trojanskega klanca, kjer vozniški izgubljajo živce zaradi počasnega tovarnega prometa (še posebno v zimskih razmerah) in ne nazadnje tudi zaradi črne točke BABA (Zajasovnik).

2. V kolikšnem času lahko pričakujemo uresničitev vrste investicij, ki naj bi pomenile odpravo nekaterih ozkih grl?

V razmerah, v katerih se trenutno nahajamo, je težko napovedati, kdaj se bodo pričela dela, ki bodo omilila navedeno problematiko. Trenutno se izvajajo pripravljala dela na rekonstrukciji mostu preko Kamniške Bistrice: ureditev kolesarske steze in pločnikov od mostu Kovičeve in Ljubljanske ceste.

V pripravi je dokumentacija za ureditev kolesarske steze in pločnikov skozi naselje DOB, dokumentacija za rekonstrukcijo križišča Želodnik in dokumentacija za izgradnjo peš in kolesarske povezave med Dobom in Virom. Investitor navedenih del bo po sedaj znanih podatkih Samoupravna komunalna, energetska, energetska skupnost občine Domžale.

Rekonstrukcije, ki jih na magistralni cesti Ljubljana—Maribor načrtuje Republiška skupnost za ceste, pa so:

- rekonstrukcija nevarnega prometnega odseka Zajasovnik (Baba pri Trojanah)
- rekonstrukcija trojanskega klanca
- rekonstrukcija ceste M 10 od Črnuč do Domžal (most čez Kamniško Bistrico).

Rekonstrukcija ceste M 10 BABA pri Trojanah naj bi se po izjavah Republiške skupnosti za ceste na sestanku 24. 10. 1989 pričela in zaključila v letu 1990.

Dokumentacija za rekonstrukcijo ceste M 10 — tretji pas na odseku Trojanje do RSC predložila občini Domžale do konca letošnjega leta, informacije o fizičnem začetku del nimamo.

Rekonstrukcija odseka Črnuče—Domžale je časovno najmanj definirana, objuljeno pa je, da bo lokacijski načrt izdelan v letu 1990, sama gradnja pa bo verjetno mogoča v obdobju 1991—1995.

Ob upoštevanju dejstva, da se s 1. 1. 1990 prenašajo pristojnosti republiških SIS na Izvršni svet SRS, so vsa napovedovanja o tem, kako se bodo posamezne aktivnosti odvijale, vprašljive.

3. V kartah je vpisana tudi bodoča avtocesta, ker vrsta naših občanov ni seznanjena z njeno predvideno lokacijo, je najin razgovor priložnost, da dobijo nekaj podatkov o njej.

Trasa avtoceste ni nov element, ki se pojavlja v grafičnih prikazih prostorskih sestavnih sprememb in dopolnitve omenjenega plana, temveč je to konstanta že vseh doslej sprejetih dokumentov, ki predvidevajo načrtovanje urejanja prostora v občini Domžale.

V preteklosti je bilo skozi občino Domžale načrtovanih kar nekaj variant poteka avtoceste, danes imamo v planih le eno, kar je velik uspeh glede na prejšnje stanje.

Rezervat bodoče avtoceste poteka vzhodno od naselja Dragomelj, mimo Preloga, Krumperka, severno od Krtine, in južno od naselja Črna grabna (Lukovice, Krašnje, severno od Blagovice) tunnelsko pri Petelinjku v motiško dolino.

Ker je natančen opis trase težko obrazložiti, predlagam, da si ga občani, ki jih to zanima, ogledajo na grafičnih predlogah na Skupščini

občine Domžale ali na Razvojnem zavodu.

Gradnje te avtoceste ne morem napovedati, lahko pa čam informacijo, da po sedaj znani dokumentaciji ni predvidena do leta 2000.

4. Kaj bodoča avtocesta pomeni za razvoj Črnega grabna? Bodoča avtocesta po dolini oz. obrobju Črnega grabna zanesljivo pomeni omejitveni faktor razvoja teh naselij. To bo pogojevalo, da se bodo morala bolj razvijati naselja, ki se nahajajo v hribovitih delih Črnega grabna kot naselja nižinskega predela, ker bodo emisije prometa zanesljivo moteče za kakršenkoli večji razvoj sedanjih naselij — nosilcev razvoja doline Črnega grabna.

5. Kako sedanji planski dokumenti opredeljujejo bodočo stanovanjsko izgradnjo? Kje bi pravzaprav občani lahko prejeli informacije, kje lahko gradijo? Lahko kaj konkretno režete o nadaljnji blokovni gradnji v naši občini? Informacijo o možnostih stanovanjske in druge gradnje dobijo občani v prostorsko lokacijskem sektorju Razvojnega zavoda Domžale, Ljubljanska 76/II. Blokovna gradnja v občini Domžale je po sprejeti dokumentaciji predvidena predvsem v centru Domžal, predvidena pa so tudi nekatere spremembe, ki pa niso take narave, da bi vplivale na zasnovo pozidave mesta Domžal.

Poleg tega so prisotna nekatere prizadevanja, da bi blokovno gradnjo omogočili tudi v drugih naseljih (Radomlje, Moravče).

6. Ali gradnja štiripasovnice, rekonstrukcija M 10 in 3. pas na Trojanah ne pomenijo časovnega odmika od izgradnje bodoče avtoceste? Po informacijah, ki sem jih prejel v sedanjih pogojih za reševanje prometne problematike, ki je prisotna v naši občini, ni objektivno pričakovati, da bi jo reševali z gradnjo avtoceste Ljubljana—Arja vas. Ta cesta je namreč predvidena za gradnjo šele po letu 2000, do takrat pa bodo razmere na obstoječi magistralni cesti Ljubljana—Maribor postale nevarne, zato menimo, da je potrebno ukrepati takoj.

7. Kako so sedanje spremembe in dopolnitve dolgoročnega plana usklajene s prizadevanji za ohranjanje kakovostnih kmetijskih površin? Ali vse po vrsti ne pomenijo bistvenih posegov vanje? Kartografsko gradivo prostorskih sestavnih omenjenega plana prikazuje tudi kmetijska zemljišča in sicer so to zemljišča prvega območja, ki so trajno namenjena kmetijstvu, in zemljišča drugega območja, ki se ob soglasju kmetijsko zemljiške skupnosti lahko pogojno urbanizirajo.

Trditi, da vse kar ostali porabniki prostora načrtujejo, pomeni poseganja v kmetijska zemljišča, je nesmiselno, saj so bili izpeljani predhodni usklajevalni postopki in je večina načrtovanih posegov usklajena s kmetijsko zemljiško skupnostjo. Res pa je, da so ostali nekateri problemi še odprti in jih bo potrebno reševati v nadaljnjih postopkih. Naj za primer navedem samo nekatere: industrija BAYER PHARMA, parkirišča v stanovanjski soseski Mengeš-Zavrti, predlogi za nekatere lokacije v KS Krtina, tovarna postaja v Jaršah, kamor je predvidena preselitev tovarne železniške postaje iz Domžal idr. Jasno pa je, da je tudi precej individualnih želja po pozidavi kmetijskih zemljišč, ki jih ne bo mogoče uresničiti.

8. Širimo ind. obrtno cono Trzin. Zakaj in v kakšni smeri? So upoštewane že sprejete usmeritve in mnenja krajanov? Po spremembah in dopolnitvah plana je predvideno, da se obrtno industrijska cona razširi proti severno zahodu. Sklad stavbnih zemljišč občine Domžale se je skupaj z drobnim gospodarstvom odločil za širitev te cone, ker je v obstoječi obrtno industrijski coni nemogoče ugoditi vsem evidentskim interesentom za gradnjo obratovalnic.

V obravnavi je tudi zazidalni načrt dopolnitev in sprememb obrtno industrijske cone Trzin. Na osnutku tega načrta je podala svoja stališča Skupščina KS Trzin. Z njenimi predstavniki smo razpravljali o odprtih vprašanjih: izločitev stanovanjske pozidave v coni, reševanje prometne problematike v sklopu rekonstrukcije M-10, zagotovilo, da obstoječe komunalne in energetske infrastrukture zadošča, da prevzame predvidene nove obremenitve. Obravnava so bila tudi mnenja krajanov, vendar vseh ni bilo mogoče upoštevati.

9. Zelo obširna naj bi bila tudi industrijska cona Želodnik. Bo tako tudi ostala ali se predvidevajo kakšne spremembe. Kakšne? Kdaj naj bi se aktivirala? Bo povezana s železniškim tirom? Industrijska cona Želodnik je prevzeta iz bivšega programa občine Domžale, po katerem je bilo predvideno, da se v to cono usmerja industrija, ki zaradi svoje specifičnosti ne sodi v bližino naseljenih krajev. Zaradi spremenjenih gospodarskih razmer prvotni program zanesljivo ne bo realiziran, ker veliki obrati nimajo perspektive. Verjetno bo ukinjena tudi predvidena železniška povezava te cone iz smeri Količeve. Zaradi izredno ugodne lege te cone pa bi bilo nesmiselno, če bi jo v celoti ukinjali iz planskih aktov. V kolikor bodo trendi rasti drobnega gospodarstva ostajali, bo lahko kmalu postala aktualna. Dejstvo namreč je, da ta cona ni dosti večja od obrtno industrijske cone Trzin, ki je praktično že v celoti angažirana.

10. Vaši predlogi, pripombe, pobude, mnenja? Naj na zaključku povem, da si želim pri obravnavanju problematike urejanja prostora in varovanja okolja več strpnosti in razumevanja. Prepričan sem, da ta problematika marsikoga resnično prizadeva in da so nekateri zaradi sistemsko neurejenih razmer materialno oškodovani. Tu mislim predvsem tiste, ki zaradi širših družbenih interesov izgubljajo nepremičnine. Da je nezadovoljstvo še večje, zanesljivo prispeva tudi inflacija, ki povzroča, da se velika večina investitorjev ne ponaša v skladu z veljavno zakonodajo in dostikrat v brezglavi dirki z inflacijo izgublja zadostnost. Skratka želim, da bi se stanje normaliziralo in bi lahko probleme, s katerimi se vsakodnevno srečujemo, reševali na ljudem primernem nivoju. Pogovarjala se je glavna urednica.

Herman Breznik: Akcija, ki jo organiziramo poteka že četrto leto. Seveda je SIS za preskrbo ne more pripraviti sama le v povezavi z drugimi. Naša akcija je ena izmed redkih ali celo edina taka akcija v republiki, ki pa prinese veliko predhodnega dela. Za trd, ki je bil vložen vanjo mi ni žal, saj na ta način zagotovo, da se denar tako posredno vrača tistim, ki so ga v osnovi združevali. Res je, da pomeni velik finančni zatogaj, pri današnjih cenah obresti še posebej, vendar mislim, da je rezultat dokazal, da se nismo trudili zastonj.

Miro Cotman: Ko opazujem tiste, ki prihajajo po polovico, vidim med njimi tudi mnogo tistih, ki sicer nikoli niso prišli v mesnico, ali pa zelo redko. Prejemniki zelo pohvaljivo kakovost mesa, tisti, ki so ga že predelali v klobase in druge izdelke so zelo zadovoljni. Dela s 1.500 polovicami je veliko, po svojih močeh skušam pomagati kar najbolj. Mislim, da je potrebno podčrtati zlasti vlogu SIS za preskrbo, farme Ihan in Napredka, osebno pa prav gotovo v akciji nezamenljivo vlogo Hermana Breznika.

Ciril Sešek: Na področju skrbi za človeka je oskrba z nekaterimi živilni po nižjih cenah ena centralnih točk skrbi tudi sindikalne organizacije. Krompir, jabolka, čebula, Eti-ni paketi ter svinjske polovice vendarle pomenijo dokajšnjo pomoč prebivalstvu. Prepričan sem, kot mesar, da vsaj polovica cen prejemnikov svinjskih polovic ne bi imela mesa, če ga ne bi zagotovili v tej akciji.

Tone Iglič: Tu sem kot prevoznik prijatelju. Vidim, da je zelo pametno, kdor se je odločil za nakup v tej akciji. Ob inflaciji s katero živi-

Karel Narobe: Moja družina se vsako leto oskrbuje z ožimnico v akcijah, ki jih v Domžalah organizirajo. Poudariti moram skrb Napredka, ki se zelo potrudi. V svojem sindikatu zelo dobro za svoje delavce poskrbijo. Meso inhan-skih prašičev je najboljšje, kar ga je moč dobiti na našem tržišču, pa še poceni je. Kot vem, takih akcij druge občine nimajo. Vsekar izrekam veliko pohvalo organizatorjem cele akcije.

Marija Domitrovič: Pri nas vsako leto v akciji kupimo sadje, krompir, mesnine. Lepo je, da Napredk, kjer delam, za svoje ljudi tako zgledno skrbi. S tako akcijo, kjer so ugodnosti pomembne zlasti zaradi načina plačila v več obrokih, lahko pridemo še do mesa. Vprašanje je, če bi sicer mogli...

Igor Mlakar: V političnem delovanju sindikatov oskrbi prebivalcev z ožimnico ne dajemo osrednjega mesta, če tudi je v kriznih časih praktično neobhodna. Tudi prenovljenemu sindikatu bo to področje dela ena od osrednjih nalog, predvsem v srednjeročnem obdobju do leta 1994. To obdobje bo še vedno zahtevalo usmerjanje sindikalnega gibanja, izključno h kakovosti življenja. Ambicija celotnega programa neodvisnih sindikatov Slovenije je usmerjena v kakovostno in pravično življenje delavca ter v skrb za njegovo blagostanje. To je naša temeljna skrb. Ob tem poudarjam štiri področja sindikalnega dela v tem obdobju. Gre za sindikalna pogajanja o kolektivnih pogodbah, za vprašanja stečajev in vsega, v zvezi z njimi, za pomoč brezposelnim ter iskalcem zaposlitve, pa tudi za socialne programe. V ta zadnji sklop sodi tudi naša uspešna akcija, o kateri smo se pogovarjali.

Miro Cotman: Ko opazujem tiste, ki prihajajo po polovico, vidim med njimi tudi mnogo tistih, ki sicer nikoli niso prišli v mesnico, ali pa zelo redko. Prejemniki zelo pohvaljivo kakovost mesa, tisti, ki so ga že predelali v klobase in druge izdelke so zelo zadovoljni. Dela s 1.500 polovicami je veliko, po svojih močeh skušam pomagati kar najbolj. Mislim, da je potrebno podčrtati zlasti vlogu SIS za preskrbo, farme Ihan in Napredka, osebno pa prav gotovo v akciji nezamenljivo vlogo Hermana Breznika.

Ciril Sešek: Na področju skrbi za človeka je oskrba z nekaterimi živilni po nižjih cenah ena centralnih točk skrbi tudi sindikalne organizacije. Krompir, jabolka, čebula, Eti-ni paketi ter svinjske polovice vendarle pomenijo dokajšnjo pomoč prebivalstvu. Prepričan sem, kot mesar, da vsaj polovica cen prejemnikov svinjskih polovic ne bi imela mesa, če ga ne bi zagotovili v tej akciji.

Tone Iglič: Tu sem kot prevoznik prijatelju. Vidim, da je zelo pametno, kdor se je odločil za nakup v tej akciji. Ob inflaciji s katero živi-

Herman Breznik: Akcija, ki jo organiziramo poteka že četrto leto. Seveda je SIS za preskrbo ne more pripraviti sama le v povezavi z drugimi. Naša akcija je ena izmed redkih ali celo edina taka akcija v republiki, ki pa prinese veliko predhodnega dela. Za trd, ki je bil vložen vanjo mi ni žal, saj na ta način zagotovo, da se denar tako posredno vrača tistim, ki so ga v osnovi združevali. Res je, da pomeni velik finančni zatogaj, pri današnjih cenah obresti še posebej, vendar mislim, da je rezultat dokazal, da se nismo trudili zastonj.

Miro Cotman: Ko opazujem tiste, ki prihajajo po polovico, vidim med njimi tudi mnogo tistih, ki sicer nikoli niso prišli v mesnico, ali pa zelo redko. Prejemniki zelo pohvaljivo kakovost mesa, tisti, ki so ga že predelali v klobase in druge izdelke so zelo zadovoljni. Dela s 1.500 polovicami je veliko, po svojih močeh skušam pomagati kar najbolj. Mislim, da je potrebno podčrtati zlasti vlogu SIS za preskrbo, farme Ihan in Napredka, osebno pa prav gotovo v akciji nezamenljivo vlogo Hermana Breznika.

Ciril Sešek: Na področju skrbi za človeka je oskrba z nekaterimi živilni po nižjih cenah ena centralnih točk skrbi tudi sindikalne organizacije. Krompir, jabolka, čebula, Eti-ni paketi ter svinjske polovice vendarle pomenijo dokajšnjo pomoč prebivalstvu. Prepričan sem, kot mesar, da vsaj polovica cen prejemnikov svinjskih polovic ne bi imela mesa, če ga ne bi zagotovili v tej akciji.

Tone Iglič: Tu sem kot prevoznik prijatelju. Vidim, da je zelo pametno, kdor se je odločil za nakup v tej akciji. Ob inflaciji s katero živi-

Karel Narobe: Moja družina se vsako leto oskrbuje z ožimnico v akcijah, ki jih v Domžalah organizirajo. Poudariti moram skrb Napredka, ki se zelo potrudi. V svojem sindikatu zelo dobro za svoje delavce poskrbijo. Meso inhan-skih prašičev je najboljšje, kar ga je moč dobiti na našem tržišču, pa še poceni je. Kot vem, takih akcij druge občine nimajo. Vsekar izrekam veliko pohvalo organizatorjem cele akcije.

Marija Domitrovič: Pri nas vsako leto v akciji kupimo sadje, krompir, mesnine. Lepo je, da Napredk, kjer delam, za svoje ljudi tako zgledno skrbi. S tako akcijo, kjer so ugodnosti pomembne zlasti zaradi načina plačila v več obrokih, lahko pridemo še do mesa. Vprašanje je, če bi sicer mogli...

Igor Mlakar: V političnem delovanju sindikatov oskrbi prebivalcev z ožimnico ne dajemo osrednjega mesta, če tudi je v kriznih časih praktično neobhodna. Tudi prenovljenemu sindikatu bo to področje dela ena od osrednjih nalog, predvsem v srednjeročnem obdobju do leta 1994. To obdobje bo še vedno zahtevalo usmerjanje sindikalnega gibanja, izključno h kakovosti življenja. Ambicija celotnega programa neodvisnih sindikatov Slovenije je usmerjena v kakovostno in pravično življenje delavca ter v skrb za njegovo blagostanje. To je naša temeljna skrb. Ob tem poudarjam štiri področja sindikalnega dela v tem obdobju. Gre za sindikalna pogajanja o kolektivnih pogodbah, za vprašanja stečajev in vsega, v zvezi z njimi, za pomoč brezposelnim ter iskalcem zaposlitve, pa tudi za socialne programe. V ta zadnji sklop sodi tudi naša uspešna akcija, o kateri smo se pogovarjali.

Miro Cotman: Ko opazujem tiste, ki prihajajo po polovico, vidim med njimi tudi mnogo tistih, ki sicer nikoli niso prišli v mesnico, ali pa zelo redko. Prejemniki zelo pohvaljivo kakovost mesa, tisti, ki so ga že predelali v klobase in druge izdelke so zelo zadovoljni. Dela s 1.500 polovicami je veliko, po svojih močeh skušam pomagati kar najbolj. Mislim, da je potrebno podčrtati zlasti vlogu SIS za preskrbo, farme Ihan in Napredka, osebno pa prav gotovo v akciji nezamenljivo vlogo Hermana Breznika.

Ciril Sešek: Na področju skrbi za človeka je oskrba z nekaterimi živilni po nižjih cenah ena centralnih točk skrbi tudi sindikalne organizacije. Krompir, jabolka, čebula, Eti-ni paketi ter svinjske polovice vendarle pomenijo dokajšnjo pomoč prebivalstvu. Prepričan sem, kot mesar, da vsaj polovica cen prejemnikov svinjskih polovic ne bi imela mesa, če ga ne bi zagotovili v tej akciji.

Tone Iglič: Tu sem kot prevoznik prijatelju. Vidim, da je zelo pametno, kdor se je odločil za nakup v tej akciji. Ob inflaciji s katero živi-

Herman Breznik: Akcija, ki jo organiziramo poteka že četrto leto. Seveda je SIS za preskrbo ne more pripraviti sama le v povezavi z drugimi. Naša akcija je ena izmed redkih ali celo edina taka akcija v republiki, ki pa prinese veliko predhodnega dela. Za trd, ki je bil vložen vanjo mi ni žal, saj na ta način zagotovo, da se denar tako posredno vrača tistim, ki so ga v osnovi združevali. Res je, da pomeni velik finančni zatogaj, pri današnjih cenah obresti še posebej, vendar mislim, da je rezultat dokazal, da se nismo trudili zastonj.

Miro Cotman: Ko opazujem tiste, ki prihajajo po polovico, vidim med njimi tudi mnogo tistih, ki sicer nikoli niso prišli v mesnico, ali pa zelo redko. Prejemniki zelo pohvaljivo kakovost mesa, tisti, ki so ga že predelali v klobase in druge izdelke so zelo zadovoljni. Dela s 1.500 polovicami je veliko, po svojih močeh skušam pomagati kar najbolj. Mislim, da je potrebno podčrtati zlasti vlogu SIS za preskrbo, farme Ihan in Napredka, osebno pa prav gotovo v akciji nezamenljivo vlogo Hermana Breznika.

Ciril Sešek: Na področju skrbi za človeka je oskrba z nekaterimi živilni po nižjih cenah ena centralnih točk skrbi tudi sindikalne organizacije. Krompir, jabolka, čebula, Eti-ni paketi ter svinjske polovice vendarle pomenijo dokajšnjo pomoč prebivalstvu. Prepričan sem, kot mesar, da vsaj polovica cen prejemnikov svinjskih polovic ne bi imela mesa, če ga ne bi zagotovili v tej akciji.

Tone Iglič: Tu sem kot prevoznik prijatelju. Vidim, da je zelo pametno, kdor se je odločil za nakup v tej akciji. Ob inflaciji s katero živi-

Karel Narobe: Moja družina se vsako leto oskrbuje z ožimnico v akcijah, ki jih v Domžalah organizirajo. Poudariti moram skrb Napredka, ki se zelo potrudi. V svojem sindikatu zelo dobro za svoje delavce poskrbijo. Meso inhan-skih prašičev je najboljšje, kar ga je moč dobiti na našem tržišču, pa še poceni je. Kot vem, takih akcij druge občine nimajo. Vsekar izrekam veliko pohvalo organizatorjem cele akcije.

Marija Domitrovič: Pri nas vsako leto v akciji kupimo sadje, krompir, mesnine. Lepo je, da Napredk, kjer delam, za svoje ljudi tako zgledno skrbi. S tako akcijo, kjer so ugodnosti pomembne zlasti zaradi načina plačila v več obrokih, lahko pridemo še do mesa. Vprašanje je, če bi sicer mogli...

Igor Mlakar: V političnem delovanju sindikatov oskrbi prebivalcev z ožimnico ne dajemo osrednjega mesta, če tudi je v kriznih časih praktično neobhodna. Tudi prenovljenemu sindikatu bo to področje dela ena od osrednjih nalog, predvsem v srednjeročnem obdobju do leta 1994. To obdobje bo še vedno zahtevalo usmerjanje sindikalnega gibanja, izključno h kakovosti življenja. Ambicija celotnega programa neodvisnih sindikatov Slovenije je usmerjena v kakovostno in pravično življenje delavca ter v skrb za njegovo blagostanje. To je naša temeljna skrb. Ob tem poudarjam štiri področja sindikalnega dela v tem obdobju. Gre za sindikalna pogajanja o kolektivnih pogodbah, za vprašanja stečajev in vsega, v zvezi z njimi, za pomoč brezposelnim ter iskalcem zaposlitve, pa tudi za socialne programe. V ta zadnji sklop sodi tudi naša uspešna akcija, o kateri smo se pogovarjali.

Miro Cotman: Ko opazujem tiste, ki prihajajo po polovico, vidim med njimi tudi mnogo tistih, ki sicer nikoli niso prišli v mesnico, ali pa zelo redko. Prejemniki zelo pohvaljivo kakovost mesa, tisti, ki so ga že predelali v klobase in druge izdelke so zelo zadovoljni. Dela s 1.500 polovicami je veliko, po svojih močeh skušam pomagati kar najbolj. Mislim, da je potrebno podčrtati zlasti vlogu SIS za preskrbo, farme Ihan in Napredka, osebno pa prav gotovo v akciji nezamenljivo vlogo Hermana Breznika.

Ciril Sešek: Na področju skrbi za človeka je oskrba z nekaterimi živilni po nižjih cenah ena centralnih točk skrbi tudi sindikalne organizacije. Krompir, jabolka, čebula, Eti-ni paketi ter svinjske polovice vendarle pomenijo dokajšnjo pomoč prebivalstvu. Prepričan sem, kot mesar, da vsaj polovica cen prejemnikov svinjskih polovic ne bi imela mesa, če ga ne bi zagotovili v tej akciji.

Tone Iglič: Tu sem kot prevoznik prijatelju. Vidim, da je zelo pametno, kdor se je odločil za nakup v tej akciji. Ob inflaciji s katero živi-

Herman Breznik: Akcija, ki jo organiziramo poteka že četrto leto. Seveda je SIS za preskrbo ne more pripraviti sama le v povezavi z drugimi. Naša akcija je ena izmed redkih ali celo edina taka akcija v republiki, ki pa prinese veliko predhodnega dela. Za trd, ki je bil vložen vanjo mi ni žal, saj na ta način zagotovo, da se denar tako posredno vrača tistim, ki so ga v osnovi združevali. Res je, da pomeni velik finančni zatogaj, pri današnjih cenah obresti še posebej, vendar mislim, da je rezultat dokazal, da se nismo trudili zastonj.

Miro Cotman: Ko opazujem tiste, ki prihajajo po polovico, vidim med njimi tudi mnogo tistih, ki sicer nikoli niso prišli v mesnico, ali pa zelo redko. Prejemniki zelo pohvaljivo kakovost mesa, tisti, ki so ga že predelali v klobase in druge izdelke so zelo zadovoljni. Dela s 1.500 polovicami je veliko, po svojih močeh skušam pomagati kar najbolj. Mislim, da je potrebno podčrtati zlasti vlogu SIS za preskrbo, farme Ihan in Napredka, osebno pa prav gotovo v akciji nezamenljivo vlogo Hermana Breznika.

Ciril Sešek: Na področju skrbi za človeka je oskrba z nekaterimi živilni po nižjih cenah ena centralnih točk skrbi tudi sindikalne organizacije. Krompir, jabolka, čebula, Eti-ni paketi ter svinjske polovice vendarle pomenijo dokajšnjo pomoč prebivalstvu. Prepričan sem, kot mesar, da vsaj polovica cen prejemnikov svinjskih polovic ne bi imela mesa, če ga ne bi zagotovili v tej akciji.

Tone Iglič: Tu sem kot prevoznik prijatelju. Vidim, da je zelo pametno, kdor se je odločil za nakup v tej akciji. Ob inflaciji s katero živi-

Karel Narobe: Moja družina se vsako leto oskrbuje z ožimnico v akcijah, ki jih v Domžalah organizirajo. Poudariti moram skrb Napredka, ki se zelo potrudi. V svojem sindikatu zelo dobro za svoje delavce poskrbijo. Meso inhan-skih prašičev je najboljšje, kar ga je moč dobiti na našem tržišču, pa še poceni je. Kot vem, takih akcij druge občine nimajo. Vsekar izrekam veliko pohvalo organizatorjem cele akcije.

Marija Domitrovič: Pri nas vsako leto v akciji kupimo sadje, krompir, mesnine. Lepo je, da Napredk, kjer delam, za svoje ljudi tako zgledno skrbi. S tako akcijo, kjer so ugodnosti pomembne zlasti zaradi načina plačila v več obrokih, lahko pridemo še do mesa. Vprašanje je, če bi sicer mogli...

Igor Mlakar: V političnem delovanju sindikatov oskrbi prebivalcev z ožimnico ne dajemo osrednjega mesta, če tudi je v kriznih časih praktično neobhodna. Tudi prenovljenemu sindikatu bo to področje dela ena od osrednjih nalog, predvsem v srednjeročnem obdobju do leta 1994. To obdobje bo še vedno zahtevalo usmerjanje sindikalnega gibanja, izključno h kakovosti življenja. Ambicija celotnega programa neodvisnih sindikatov Slovenije je usmerjena v kakovostno in pravično življenje delavca ter v skrb za njegovo blagostanje. To je naša temeljna skrb. Ob tem poudarjam štiri področja sindikalnega dela v tem obdobju. Gre za sindikalna pogajanja o kolektivnih pogodbah, za vprašanja stečajev in vsega, v zvezi z njimi, za pomoč brezposelnim ter iskalcem zaposlitve, pa tudi za socialne programe. V ta zadnji sklop sodi tudi naša uspešna akcija, o kateri smo se pogovarjali.

Miro Cotman: Ko opazujem tiste, ki prihajajo po polovico, vidim med njimi tudi mnogo tistih, ki sicer nikoli niso prišli v mesnico, ali pa zelo redko. Prejemniki zelo pohvaljivo kakovost mesa, tisti, ki so ga že predelali v klobase in druge izdelke so zelo zadovoljni. Dela s 1.500 polovicami je veliko, po svojih močeh skušam pomagati kar najbolj. Mislim, da je potrebno podčrtati zlasti vlogu SIS za preskrbo, farme Ihan in Napredka, osebno pa prav gotovo v akciji nezamenljivo vlogo Hermana Breznika.

Ciril Sešek: Na področju skrbi za človeka je oskrba z nekaterimi živilni po nižjih cenah ena centralnih točk skrbi tudi sindikalne organizacije. Krompir, jabolka, čebula, Eti-ni paketi ter svinjske polovice vendarle pomenijo dokajšnjo pomoč prebivalstvu. Prepričan sem, kot mesar, da vsaj polovica cen prejemnikov svinjskih polovic ne bi imela mesa, če ga ne bi zagotovili v tej akciji.

Tone Iglič: Tu sem kot prevoznik prijatelju. Vidim, da je zelo pametno, kdor se je odločil za nakup v tej akciji. Ob inflaciji s katero živi-

Herman Breznik: Akcija, ki jo organiziramo poteka že četrto leto. Seveda je SIS za preskrbo ne more pripraviti sama le v povezavi z drugimi. Naša akcija je ena izmed redkih ali celo edina taka akcija v republiki, ki pa prinese veliko predhodnega dela. Za trd, ki je bil vložen vanjo mi ni žal, saj na ta način zagotovo, da se denar tako posredno vrača tistim, ki so ga v osnovi združevali. Res je, da pomeni velik finančni zatogaj, pri današnjih cenah obresti še posebej, vendar mislim, da je rezultat dokazal, da se nismo trudili zastonj.

Miro Cotman: Ko opazujem tiste, ki prihajajo po polovico, vidim med njimi tudi mnogo tistih, ki sicer nikoli niso prišli v mesnico, ali pa zelo redko. Prejemniki zelo pohvaljivo kakovost mesa, tisti, ki so ga že predelali v klobase in druge izdelke so zelo zadovoljni. Dela s 1.500 polovicami je veliko, po svojih močeh skušam pomagati kar najbolj. Mislim, da je potrebno podčrtati zlasti vlogu SIS za preskrbo, farme Ihan in Napredka, osebno pa prav gotovo v akciji nezamenljivo vlogo Hermana Breznika.

Ciril Sešek: Na področju skrbi za človeka je oskrba z nekaterimi živilni po nižjih cenah ena centralnih točk skrbi tudi sindikalne organizacije. Krompir, jabolka, čebula, Eti-ni paketi ter svinjske polovice vendarle pomenijo dokajšnjo

Kakšen bo sindikat jutri?

Program neodvisnega sindikata Slovenije je zahteva, da se delavcu in njegovi družini zagotovi evropska raven delovnih in življenjskih potreb ob tem, da se ne zmanjšuje kvaliteta in obseg že pridobljenih pravic pri odločanju in soodločanju.

S sprejemom osnutka PROGRAMA NEODVISNIH SINDIKATOV SLOVENIJE — tega so delegati republiškega sveta sprejeli enoglasno — smo dobili osnovni dokument nove sindikalne podobe, ki jo bomo energično s sindikalnimi zahtevami zasejali v vse pore sistema na 12. kongresu ZSS. Že nekaj časa je jasno, znano in občuteno, da uresničujemo z akcijami, zahtevami pa tudi z raznimi oblikami pritiskov NEODVISNOST SINDIKATA v praksi. To je predvsem značilno za domžalski sindikat, hkrati pa to pomeni pomembno izhodišče uresničevanja PROGRAMA NEODVISNIH SINDIKATOV SLOVENIJE (NSS).

Drugo pomembno izhodišče uresničevanje programa NSS pa je znano dejstvo delovanja novega političnega prostora in uveljavljanje trga, ki zahteva od sindikata, da pretrga vsakršno popkovo z državo.

— Naša ambicija je, da vsa politika zapusti podjetja in se umakne tja, kjer ji je mesto.

Zahtevali in delali bomo tako, da se čimprej uveljavi svoboda upravljanja s podjetjem na podlagi dela in kapitala, ob tem da se ne zmanjšujejo pridobljene pravice delavcev pri soodločanju in odločanju.

POGLAVITNI CILJ PA TUDI VODILO PONUJENEGA PROGRAMA JE BOLJŠE ŽIVLJENJE IN SREČA LJUDI...

2. EKONOMSKA CENA DELA KOT POGOJ ZA BOGATEJŠE IN PRAVIČNEJŠE ŽIVLJENJE NAŠA ZAHTEVA JE: vsakomur, ki dela in ustvarja, pripada poštna plača, ki njemu in njegovi družini zagotavlja človeka vredno življenje. HOČEMO ČIST EKONOMSKI IZRAČUN: Tako, kot se vrednotijo vsi proizvodni tvorci, naj se vrednoti tudi cena dela. Tisti, ki poštno in dobro dela, mora dobiti tudi dobro in poštno delo. Pri pogajanjih o kolektivnih pogodbah za vse oblike lastnine bomo uveljavljali višjo raven cene dela (višjo, ki jo določamo s sindikalno kategorijo najnižjega osebnega dohodka), ki bo zagotavljala obseg socialnih in ekonomskih pravic zaposlenih na ravni razvitih evropskih dežel.

Za sindikat in njegovo članstvo je najboljši in edino pravi SOCIALNI PROGRAM, sodoben tržno naraven razvoj, ekonomsko učinkovite razvojne, organizacijske, tehnološke in poslovne odločitve, ki jih dopolnjujejo ukrepi in instrumenti socialne politike za zagotavljanje humanega življenja in varnosti brezposelnih in nesposobnih za delo.

3. SODOBNA ORGANIZACIJA, KAJ BO PROSTOVOLJNO ZDRUŽEVALA LJUDI. To sodobnost bomo dokazovali z načelom široko odprtih vrat za vsakega člana; ne glede na njegovo nacionalno, politično versko in stanovsko prepričanje.

V takšni organizaciji bomo vse gradili na interesu člana, ki ga bomo postavljali nad interese vsakršne dnevnice in druge politike. S takšno organizacijo bomo postali opozicija do vseh drugih s pravico samostojnega nastopa v parlamentu. Nad nami ne bo imel oblasti noben politični interes ali politična organizacija. Odprta organizacija bomo za sodelovanje z vsemi, ki spoštujejo in priznavajo naš program, našo samostojnost in neodvisnost.

PISANI IN »JESENSKO« OBARVANI PROGRAMI NE BODO ZAPOLNILI PRAZNIH DENARIC, ČE NE POMOJO, KAKO JIH BOMO URESNIČEVALI

Za uresničevanje treh temeljnih točk programa NSS imamo skupaj s članstvom pripravljene odgovore na vprašanja kako:

1. S sindikalnim pluralizmom in svobodščinami, ki temeljijo na pravici vsakega, da lahko organizira oz. ustanavlja sindikate.

2. S svobodo sindikalnega delovanja in boja, ki vključuje pravico in svobodo stavke.

3. Z demokratičnimi odnosi v naši organizaciji, ki bodo vsakomur omogočili možnost izražanja interesov.

4. Z neodvisnostjo in samostojnostjo do drugih, tako, da bomo postali opozicija, ki jo gradimo na svojem programu.

5. Z razvijanjem in izvajanjem klasičnih zaščitnih in pogajalskih funkcij.

6. Na podlagi svobodnega in enakopravnega vstopanja v ZSJ, ki temelji na pravici slovenskih sindikatov, da zastopa in varuje interese zaposlenih delavcev — članov sindikata v Sloveniji. Naše vstopanje v ZSJ temelji na našem zahtevku, da bomo vse odločitve v ZSJ sprejemali na podlagi demokratičnega soglasja in ne preglasovanja.

7. Sodobno, prožno in interesom članom podrejeno organiziranostjo. Ta bo temeljila na funkcionalni organiziranosti kot prednostni teritorialni organiziranosti kot drugotni. Oba principa pa se bosta dopolnjevala z interesno in projektno organiziranostjo z naslonitvijo na znanje, profesionalne in strokovne institucije.

8. Z odprtostjo našega dela, posebej sindikalnih funkcionarjev za članstvo.

9. Le sposobni strokovni, borbeni in samostojni sindikalni kadri bodo sposobni uresničevati program, ki je izziv časa in zahtev članstva.

10. Uresničitev programa je pogojena s trajnim in samostojnim financiranjem, ki bo v interesu in korist člana ter podlaga naše samostojnosti in neodvisnosti.

Ob tem bomo zahtevali, da načela samofinanciranja veljajo za vse politične subjekte, ki si ne morejo več lastiti pravice uporabe in izrabe proračunskih sredstev: (enak meter naj velja za vse).

Vsebinska programa po mojem prepričanju ni oddaljena od stvarnosti; uresničljiva, če bomo izvajalci programa vsi člani organizacije NSS. Predstavil sem osnovne in najpomembnejše točke osnutka programa. Z njimi se skušajmo identificirati in ga sprejeti za svoje; ga po 12. kongresu ZSS.

V kolikor vsebina ni grajena po vaši meri, naj bo predstavitev izziv in poziv za vaše cenjeno sodelovanje pri dograjevanju za prihodnost za DELAVCA najpomembnejšega dokumenta... Za vaše besede, za dialog, pisma, aforizme, plakate, letake, za vse politične in nepolitične komunikacije imamo na sindikatu dovolj prostora. Ta naš prostor, ta naš svet, v katerem živimo, oblikujemo vsi.

Igor Mlakar

VKLJUČITE SE V RAZPRAVO!

Vlak brez voznega reda:

Med srbskimi prijatelji:

Na dolgo pot smo šli s prijetnimi občutki, ker smo vedeli, da nas bodo pričakali srbski prijatelji navdse prisrčno, toplo, iskreno, kot znajo le oni.

Prva postaja je bila Sremska Mitrovica. Vse okrašen in v zastavah. Sprejeli so nas s petjem, godbo, s prisrčnimi vzkliki. Na postaji se je gnetla množica ljudi, domačinov, od otrok, šolarjev, pa še manjših, do odraslih, različne starosti. Prvi sprejem vlaka je bil v Beogradu, na železniški postaji Topčider. Sprejem je pripravila mestna konferenca SZDL Beograd, navdse prisrčno in toplo. Med množico ljudi so se gnetli mladinci v narodnih nošah in nas pogostili z različnimi dobrotami, od sadja do različnega peciva. Tu je bil tudi pozdrav obeh delegacij.

Sledile so postaje: Mladonovac, Svetozarevo, Čuprija, Stalač, Kruševac, Trstenik, Vrnjačka Banja, Kraljevo. Povsod ista podoba. Množica ljudi, godba, petje, pozdravi, vzkliki, napis z dobrodoščico. Nepozabno doživetje. Matere z majhnimi otroki v vozičku. Na

enem je bil napis: »I ja sam sa vama.« Opazovala sem prečudovito pokrajino, pastirje z živino. Stari možak s palico, na katero se je opiral nas je prisrčno pozdravljaval, z nasmehom na ustnicah.

Popoldne smo prišli v Kraljevo. Povsod enako. Tu je bil sprejem in svečana proslava. Pozdrav sta imeli obe delegaciji. Tu so nas čakali avtobusi in nas odpeljali v različne kraje. Skupina nas je odšla v Čačak. Tu so nas prisrčno sprejeli v skupščini, nas pozdravili in pogostili. Naši gostitelji so nas nato odpeljali na svoje domove, kjer nam je bilo lepo in toplo kakor vedno. Mnogo smo se pogovarjali, marsikaj razčistili, posebno nesporazume med nami in prepričana sem, da bo tudi ta vlak prijateljstva, razuma in ljubezni prispeval, da se bomo bolje razumeli. Za vedno naj bi prenehali prepri in oboževanja. To je bil vlak dobre volje z obeh strani, naša živa vez, ki je ni mogoče prekiniti.

Še enkrat: Vsem gostiteljem in organizatorjem pri srčna hvala! D. Z.

Še enkrat: Grobovi preživetja...

V prejšnji številki poročevalca smo na mladinski strani lahko prebrali prispevek z naslovom »Črna borza za preživetja.« Avtor, član vodstva OK ZSMS, ni postregel z nasveti, kako ravnati z denarjem po Mladininem vzoru, ampak se loteva partizanskega grobišča na pokopališču v Domžalah.

Občinski »oligarhiji« očita malikovanje preteklosti očitno zato, ker je obnavila partizansko grobišče, čeprav je, kot sam pravilno ugotavlja, odločitev o tem sprejela občinska skupščina oz. njeni delegati. Pravzaprav tako odklonilen odnos med mladimi, da vsega kar je povezano z našo preteklostjo v sedanjih razmerah, ko nanovo vrednotimo mnoge naše ideološke postulate, niti ne preseneča več. Tudi sam sodim v polno generacijo, pa vendar menim, da vsega ni mogoče pobasati v en koš in ga odvreči na smetišče, čeprav se bo na smetišču zgodovine znašlo še marsikaj, v kar smo dolga leta verovali.

Toda v teh grobovih leže mladi ljudje (danes bi bili avtorjevi vrstniki), ki so umirali za ideale in cilje, kot so svoboda, socialna pravičnost in človeka vredno življenje, torej vrednote, ki jih tudi danes ni mogoče pre vrednotiti in jih priznava ves svobodoljuben svet. Umrlji so v boju s pošastjo, ki je rušila in teptala, iztrebljala cele narode, puščala za seboj pogorišča in kovala človeštvo v verige.

Kakorkoli danes ocenjujemo njihov prispevek k ohranitvi slovenskega naroda v tej čudoviti deželi na sončni strani Alp, dejstvo je, kruto dejstvo, da so dali svoja življenja; največ kar človek lahko žrtvuje za kakršenkoli ideal. Rekel bi, da so grobovi padlih partizanov na pokopališču v Domžalah, ki jih je občina rešila pred zobom časa in tako ohranila znanecem v spomin in opomin, tudi grobovi našega preživetja in tvoje ga tudi — Jure.

Omeniti velja še to, da so se nagrobniki podirali (o tem se je lahko prepričal vsak, ki si je grobišče ogledal), da je bila obnova racionalna, izredno skromna in ne draga. Nenazadnje umrlim svojem, kljub kriznim časom, ljudje še vedno postavljajo mnogokrat razkošne spomenike, pa tudi obnavljajo in ohranjajo jih!

Zato me ni sram, četudi me kdo vrstni med občinske oligarhe, ki so namenili 400 milijonov din za trajen spomin na mlada življenja. M. Jeran

Te dni množično prihajamo na pokopališča, kjer so naši svoji počitek tudi tisti, s katerimi nas vežejo pretnoge, trdne vezi, nestalne spomini in doživljaji nekdanjega skupnega življenja. Med mrtvimi pa tudi dosti naših najbližjih in najdražjih s katerimi smo delili življenjske pot, delili z njimi radost in žalost, dobro in slabo. Na pokopališčih počivajo tisti, s katerimi nismo uspeli dokončati skupne poti, nam živim so ostali nedoseženi cilji, neporavnani računi, neizrečene besede njim, ki jih ni več med nami.

Malokdaj se vprašamo, kaj je ta notranja sila, ki nas posebej ob dnevu mrtvih vabi in vleče na — kakor je dejal slovenski pesnik Simon Gregorčič — tisto tiho domovanje, kjer mnogi spe nevdramno spanje, kjer kmalu dom bo moj in tvoj... Zakaj nam ni predloga skoraj nobenemu pot za obisk na grobu in nam ni žal porabljena časa? Zakaj toliko cvetja in luči na domu mrtvih? Mar je to znak, da so nam mrtvi pomembnejši od živih, ali je to želja priklicati preteklost, da nas bo usmerjala in vodila danes in jutri?

Prepričan sem, da temu nikoli ni bilo tako in tako tudi danes ni. Velika večina nas prihaja na grobove, da se morda ob njih edinkrat na leto snidemo s svojimi še živimi sorodniki, znanci in prijatelji. Na pokopališčih prihajamo mnogi h grobovom na poseben pogovor — na pogovor z mrtvimi. To je edinstven razgovor, odkrit in pošten, ki ne pozna laži, zahrbtnosti in hinavščine. To so pogovori, kjer se odpirajo srca in duše.

In kdo si vsaj enkrat na leto ne želi nekemu ponovno reči hvala, izraziti spoštovanje in ljubezen? Znak hvaležnosti za tak obisk v pogovor, za tako posebno počutje je položeno cvetje in prižgane luči. To je tudi naša notranja potreba, dokaz naše človečnosti in kulturne zrelosti.

Kdor nima te želja in takih potreb, ga pokopališče in grobovi ne vabijo in ne pritegnejo. Mi in mnogi drugi se ob spominskem dnevu mrtvih zbiramo tudi na svečanostih, namenjenim mrtvim, ki so umrli v revoluciji med 1. svetovno vojno. Zbrali smo se na partizanskem grobišču na pokopališču v Domžalah. Svoja notranja doživljanja do mrtvih revolucionarjev — partizanov izkazuujemo z obiskom njihovih grobov, s cvetjem in lučkami. Pa tudi tistih najglobljih in najintimnejših doživetij ne bomo manjkalo. Dosti bo tehtnih in nujno potrebnih pogovorov z mrtvimi borci. Pred nami bodo zažareli ideali za katere so padali v strahotnih morjih neenake vojne naši znanci, prijatelji in soborci. In kaj so bili ideali, vredni tolikih življenj? Neizprosno osvobodilni boj proti zavojem valcem, boj za svobodo, boj za nov čas, za naš razvoj in našo rast. Padali so za ideale začrtane v točkah OF slovenskega naroda, izpovedane na Kočevskem zboru, za sklepe II. zasedanja AVNOJA in njihovi potrditve na zasedanju SNOS-a v Črnomlju.

To so velike in zgodovinske stvari še danes. Na teh osnovah naj raste federativna Jugoslavija in svobodna Slovenija, narodi in narodnosti naj suvereno odločajo o svoji usodi in naj se enakopravno sporazumevajo med seboj o svojem in skupnem življenju ob nenehni rasti demokratičnih odnosov, zlosti, modrosti in strpnosti. Vsega tega ne moremo kar vsak po svoje spreminjati niti ne izničiti s tem, da smo proti vsemu. To pa je danes kar močno razširjena bolezen, ki zastruplja in ostrni naše mesebojne odnose.

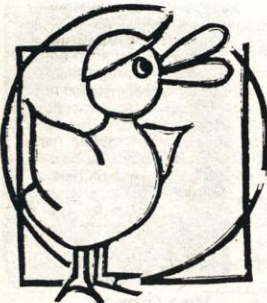
Pa kakorkoli bomo razmišljali, bomo morali priznati, da prav ti borci in revolucionarji, ki so padali in umrli v revoluciji, nosijo za današnje težave, nesporazume in stranpoti v revoluciji, nosijo za današnje težave, nesporazume in stranpoti najmanjše ali prav nobenih odgovornosti. Prav spomin na te mrtve vojake nas vedno znova opominja, ne le na strahoto vojne ampak tudi na dolžnosti nadaljevati njihovo s smrtjo prekinjeno pot v demokratično življenje, v družbo z jasnim pogledom v bodočnost in v družbo sposobno reševati vse nastajajoče težave in naloge.

Zato se vedno znova vračamo na njihova grobišča s hvaležnostjo in spoštovanjem do njih, do prerano pretrgane mladosti. To smo dolžni opraviti tudi zaradi naše zgodovine, zaradi humanosti, človeške kulture in pietete.

Vsi, ki smo sodelovali pri urejanju tega grobišča smo imeli pred seboj nalogo, ki smo jo bili dolžni opraviti zaradi moralne, globoko človeške in kulturne odgovornosti do počivajočih v tem grobišču. Ob delu ni bilo nobenih želja niti misli kakorkoli neupravičeno in nerazumno onalno trošiti družbena sredstva. Vsi smo se soglasno odločili za NAJCENEJŠE ponudbe ureditve zadnjega počitka njim, ki so dali skupnosti svoje NAJVEČJE bogastvo — poleg mladosti tudi življenja. V vsaki urejeni in kulturni družbi gre tudi mrtvi, kar so zaslužili, živiti pa smo po svojih zmognostih za to dolžni poskrbeti, saj se iz pepela mrtve preteklosti rojevajo iskre nove prihodnosti.

Ena sama naša velika želja je, naj v prenovljenem grobišču v miru počivajo padli revolucionarji in borci za našo skupno, drago plačano svobodo!

komemorativni svečanosti v Domžalah, 31. 10. 1988



Domžalske »račke« spregovorile

Aktiv urednikov tovarniških glasil občin Domžale — Kamnik je bil gostitelj jubilejne, 10. seje izvršnega odbora sekcije novinarjev v združenem delu Slovenije. Omenjena seja je konec oktobra potekala v prostorih restavracije Induplati.

Ob tej priložnosti je 10 članski aktiv izdal priložnostni bilten »RAČKE«, kar je oznaka za novinarje. V »Račkah« so uredniki opisali okolje, iz katerega izhajajo in obveščanje v podjetjih. Poudarili so, da imajo pravzaprav specifičen položaj, saj ni nihče od njih profesionalni novinar, niti ni novinarstvo njihovo poklicno delo. Vsi pišejo časopise ali biltenne poleg drugega dela — poleg dela prodajnega referenta, pravnika, socialne delavke, vodje splošne službe, referenta za samoupravne zadeve idr.

Člani Izvršnega odbora sekcije so skupaj z domžalskimi aktivom urednikov obravnavali aktualno problematiko novinarjev v združenem delu. Vsi so se strinjali s predlogom, da je potrebno urednike glasil vključiti v obstoječe oblike izobraževanja novinarjev. Poleg tega so sklenili predlagati Gospodarski zbornici, naj jih vključuje v aktualne seminarje oz. pripravijo izobraževanje, namenjeno novinarjem v združenem delu, saj ga le-ti močno pogrešajo, še posebej zato, ker je med njimi malo profesionalcev.

V zadnjem času že v marsikaterem slovenskem podjetju novinarji ne skrbijo samo za obveščanje delavcev, temveč se pojavljajo tudi v funkciji delavcev, ki skrbijo za stike z javnostjo. Notranje obveščanje in obveščanje javnosti o podjetju in njegovih proizvodih, storitvah, pa sta dve ločeni zadevi, za

kar bi morale odgovorne institucije delavce izobraziti prek strokovno dobro pripravljenih seminarjev.

Tovariš Berden s Pravne fakultete je v razgovoru povedal, da je potrebno na republiški ravni opredeliti normativno pravno ureditev položaja novinarjev v združenem delu, vendar tega ni mogoče storiti prej, dokler ne bodo jasne osnovne kategorije, tudi transformacija OZD v podjetje.

Prisotni so razpravljali tudi o podelitvi Volčjevih nagrad novinarjem v združenem delu. Za profesionalne novinarje obstajajo Tomšičeve nagrade, ki so zakonsko opredeljene. Tudi Volčjevi nagradami bi moralo biti tako. Spremeniti pa bi bilo potrebno tudi način podeljevanja nagrad in razdelitvi merila zanje. Pomembno je, da prejmejnik nagrad predlagajo le aktivni uredniki tovarniških glasil.

Skratka, problematika novinarjev v združenem delu je pestra. Največkrat je ta kader prepučeni svoji iznajdljivosti. Poleg tega je med njimi malo profesionalcev, za obveščanje pa skrbijo poleg drugega dela. Ne nazadnje jih tudi v podjetjih ne poveljujejo, saj dvigajo zastore z različnih, tudi neprijetnih dogajanj. Zato je potrebno samoorganiziranje, da se ta praksa spremeni v korist novinarjev, urednikov.

Lada Orehek

Obrt, proračun, odloki in še kaj...

(delegati spet odločajo)

Dobri dve leti po obravnavi celovitega poročila o razvoju drobnega gospodarstva v občini je mogoče oceniti, da je bila vzpostavljena še ugodnejša klima za njegov razvoj in da se je intenzivno razmahnilo tudi podjetništvo. V tem času je namreč prišlo do kakovostnih sistemskih, pa tudi kvantitativnih sprememb, je zapisano v poročilu, ki ga IS SO Domžale predlaga v obravnavo in sprejem delegatom naše skupščine.

Število obrtnih delavnic se je v zadnjih desetih letih podvojilo, obrtna dejavnost predstavlja ca. 12 odstotkov, vse to pa je tudi sad prizadevanj občine kot celote, ki je tudi s proračunskimi sredstvi, z izgradnjo obrtno-industrijske cone Trzin, z nekaterimi olajšavami in prožnostjo pri odpiranju novih obratovnih prispevala k ugodnim rezultatom na tem področju.

GOVORILJO ŠTEVILKE

Od leta 1977 do 1988 se je število obratovništva z 814 povečalo na 1317, delež zaposlenih v drobnem gospodarstvu je v naši občini v združenem delu 3,6, v zasebnem sektorju 8,4 (SRS 3,4 oz. 3,5), glede na število obratovnic na prebivalce jih je v občini 30, SRS 15,5, Ljubljana-mesto le 9,5. Največ obratovnic se ukvarja z izdelavo in popravilom kovinskih izdelkov (243), 124 s popravilom in izdelavo raznovrstnih izdelkov, kar 129 pa ima prijavljeno stavbeno obrt in izdelavo gradbenega materiala. Z osebnimi storitvami in storitvami za gospodinjstvo se ukvarja 79 obratovnic, v gostinstvu jih je 83, v avtoprevozništvu 172, največji porast je v prodaji na drobno — 24 obratovnic.

DAVČNA POLITIKA

Občina se je vseskozi zavzemala za več samostojnosti pri vodenju davčne politike, ki bi ostrezala specifičnim razmeram in stopnji razvoja obrti v našem okolju. V republiškem oz. zveznem merilu sicer prevladuje težnja po poenotenju davčne politike. V tem okviru je občina izkoriščala vse možnosti, ki jih ima pri določanju davčnih stopenj v sicer ozko postavljenih okvirih. Pri tem pa je vseskozi postavljala zahteve po trdnosti in dolgoročnosti davčnih politik, ki bo omogočala več zanesljivosti obrtništvu in spodbujala vlaganja sredstev občanov v proizvodnjo.

Tako je danes za našo občino značilna zelo razvita proizvodna obrt, ki zaposluje največje število delavcev, skozi davčno politiko pa skušamo doseči usmerjalno funkcijo davka iz obrti: torej pospeševati vlaganja obrtnikov v razvoj njihovih dejavnosti, s tem pa tudi naš skupni razvoj.

ZAKONODAJA

Zakonodaja se je bistveno spreminjala v omejenem obdobju, nje osnovne značilnosti pa so: dovoljeno je opravljati vse dejavnosti s samostojnim delom razen tistih, ki so izrecno prepovedane, povečani so maksimumi pri zaposlovanju do 20 delavcev (brez družinskih nov) in na 100 delavcev v skupni obrtovanici, stimulirano je vlaganje sredstev lastnikov obratovnic v gospodarske dejavnosti, dana je pravna osnova za ustanavljanje podjetij s strani delovnih ljudi in civilno pravnih oseb, odpravljene so omejitve v zvezi s poslovnimi prostori, omogočena so tuja vlaganja v zasebno podjetje, enak način revitalizacije, za obrt pa veljajo enaki pogoji za poslovanje s tujino kot za družbena podjetja.

PROSTORI

Bistveno so bili izboljšani z odprtjem industrijsko-obrtno cone Trzin, ta cona je predvidena, da se razširi, treba pa bo dati tudi več prostora, da se bodo posamezniki odločali za oddajo svojih prostorov. IS SO pa predlaga tudi pregled prostorskih možnosti pri posameznih DD. Posebno skrb pa naj bi prostori za obrt in podjetništvo namenili tudi v prihodnje (v okviru stanovanjske gradnje, revitalizacija objektov, novogradnje ipd.)

FINANČNI POGOJI ZA RAZVOJ

Do leta 1988 je IS SO Domžale iz proračunskih sredstev namenjal občanem delež prisilicem preko LB Bank Domžale in sicer na predlog komisije za finance. Sredstva so se uporabljala izključno za gradnjo oz. skup poslovnih prostorov, od leta 1988 dalje pa tudi za nakup opreme. Ta sistem je bil uspešen v obdobju, ko so se začele uporabljati revalorizacijske obresti, zaradi katerih je bil sistem spremenjen sicer tako, da so se pogodbe sklepale direktno z IS SO Domžale, predlog pa je pripravljala njegova komisija za drobnogospodarstvo.

OPRAVLJENOSTI SO, VENDAR...

IS SO Domžale je v začetku leta 1989 sprejel tudi Pravilnik o razpisovanju s proračunom namenjenih sredstev za pospeševanje drobnega gospodarstva, skladno z odločeno Predsedstva OK SZDL pa

ugotovil, da je prišlo do določenih nepravilnosti v postopkih dodeljevanja kreditov, vendar ni pristojno ocenjevati dela prejšnjega Izvršnega sveta. Predlaga, da to v skladu s pristojnostmi storijo delegati Skupščine občine Domžale. Ena izmed nalog, ki si jo je IS SO zadal, pa je tudi čimprejšnja priprava za ustanovitev Sklada za pospeševanje razvoja drobnega gospodarstva in podjetništva, skupaj s pravilnikom o dodeljevanju sredstev in posojil sklada.

POVEČUJE SE PRORAČUN

Ze ob sprejemanju rebalansa proračuna je bilo napovedano, da bo v primeru večje rasti cen na drobno do konca leta od tiste, opredeljene v juniju, predlagal spremembo oz. uskladitev občinskega proračuna. Sedaj je ta predlog pred delegati, proračun se povečuje za 47% in znaša 56.930.000,000 din, to pa je za 618 odstotkov več, kot je znašala poraba v letu 1988. Najbrž pa to ni zadnji predlog!

POVEČUJEJO SE KAZNI

Zaradi visoke inflacije so postale denarne kazni, ki so določene z odloki Skupščine občine Domžale, že smešno nizke. Tako se višine kazni popravljajo in sicer bo sedaj denarna kazna za posamez-

nika v višini do 250.000, za pravno osebo in posameznika, ki stori prekršek v zvezi s samostojnim opravljanjem dejavnosti do 1.500.000 din in za odgovorno osebo pravne osebe do 250.000 din. Ker tudi te, najvišje možne kazni danes ne predstavljajo veliko, se predlaga, da se v vseh spremembah odlokov predlagajo samo maksimalne kazni. In še za katere odloke gre: odlok o poslovnem času, o družbeni kontroli cen, o tržnem redu na območju občine, o načinu oplojevanja domačih živali, o hišnem redu, o podstanovskih razmerjih, o sprejemanju gostov na prenočišče in hrano pri zasebnih gospodinjstvih in kmečkih gospodarstvih in drugi.

RAZPRAVA TUDI O...

Poleg teh točk bodo delegati obravnavali tudi: spremembo odloka o zazidalnem načrtu industrijsko obrtne cone Trzin, rekonstrukcija M-10 — Baba, ureditveni načrt Srednjih Jarš. Obenem predsednik IS SO Domžale predlaga razrešitev dosedanjega predsednika Komiteja za družbeno planiranje in družbeno-ekonomski razvoj (na lastno željo) in predlaga v imenovanje tov. Zorana Kramžarja, dipl. oec. V. V.



Cesta Mengeš-Duplica. Prevelika hitrost plus megla in spolzka cesta je verizno trčenje.

Predstavljamo nova majhna podjetja

KEMIS

Franc Lipovšek, dipl. ing. kemijske tehnologije, po poklicu inovator v svobodnem poklicu, je preudaren mlad mož, ki je kar hitro začutil, da je treba »bika prijeti za roge« in rodil se je KEMIS — podjetje v zasebni lasti, katerega direktor je.

Zasebništvu mu ni neznano, saj že šest let služi kruh v njem. Dejavnost — lepila za strojogradnjo in razvoj postopkov za obdelavo industrijskih odpadkov — ostaja tudi v novem podjetju, katerega temelj je, pravzaprav »stari« KEMIS. Od njega sta poleg novega podjetja ostali še dve obratovalnici. Prva, katero vodi njegova žena, se ukvarja z izdelavo lepil, druga, katero je prevzel Franc Kočar in ji nadel ime KEM EKO, se bo ukvarjala bolj z ekološko problematiko, obe pa sta kooperanta novega KEMIS-a, katerega dejavnost obsega:

- razvoj, raziskave, intelektualne storitve, proizvodnja, inženiring, kooperacija in storitve s področja kemije,
- nabava in prodaja kemičnih proizvodov in marketing,
- opravljanje prevoza za potrebe lastne dejavnosti.

Trenutno KEMIS več skrbi namjenja lepilom, vendar upoštevajoč aktualno ekološko problematiko, takšno razmerje ne bo več dolgo. Njihovi postopki, katerih rezultat je sprememba več koncentriranih kemijskih odpadkov v našem okolju neškodljive snovi, so že našli uporabnike, saj ni dneva, ko

se zanje ne bi zanimali novi investenti.

Trenutno v KEMISU ni zaposlenih, njegov direktor — moj sogovornik — ima status inovatorja v svobodnem poklicu in je prepričan, da bo v bližnji prihodnosti v KEMISU in za njegove potrebe delalo kar do 50 ljudi. Seveda pri vseh ne bo šlo za redna delovna razmerja, saj KEMIS potrebuje predvsem znanje in ustvarjalno raziskovalno delo, ki ni nujno vedno vezani na delovno razmerje. Tudi Franc Lipovšek je tak, pripravljen na izize nove zakonodaje, pa tudi kemijske znanosti, ki se

razvija iz dneva v dan. Čeprav se rad spominja svojega raziskovalnega dela v LEKU, je rad neodvisen, nevpel v zahteve rednega delovnega časa, saj raziskovanje in inovatorstvo zahteva mnogo več.

»Njegovo« novo podjetje ima vse lastnosti malih podjetij, ki jih nekateri še ne jemljejo resno, k temu prispeva tudi neurejena zakonodaja. Toda moji sogovornik se ne da vrata odpirati, dokler ne najde prave rešitve. »Ker sem vztrajen in uporen, mi navadno uspe,« pravi.

Za podjetje se je odločil, ker ima kot DO večje možnosti pri samostojnem sklepanju pogodb, kot pri izvozu, (za njegove postopke se že zanimajo v Avstriji in Nemčiji), kot pri nabavi premateriala, pri urejenih dolžnikskupniških razmerjih, kot tudi zato, ker osebno premoženje ni vsteto v poslovno tveganje. Z ustanovitvijo KEMIS-a, pri kateri ni imel večjih težav, je pohitel, ker računa na zakonske spremembe. Boji pa se, da bodo trenutne ugodnosti nekateri izkoristili v neposlovne namene, pa bo zakonodajalec neupravičeno strožji tudi do poštenih podjetnikov. Ker je podjetje pravi način, naj ostane zakonodaja taka kot je, z »nepoštenimi« pa naj se »obračunajo«!

Franc Lipovšek je optimist, zadovoljen, ker se lahko pojavlja kot enakovreden partner pri sklepanju najrazličnejših pogodb, ustvarjalna, saj je v kemiji vsak dan kaj novega in vesel, ker ima dobre kooperante, ki skupaj z njim orjejo ledino podjetja, ki za razliko od podobnih ni le svotovalno, temveč zlasti proizvodnjo.

»V prihodnosti bo v KEMISU še več stroke, znanosti in ustvarjalnosti,« pravi in lahko mu verjamemo. Področje, s katerim se ukvarja, je trenutno res HIT, je pa tudi velika potreba in nujnost, saj je ogroženost našega okolja tudi z industrijskimi odpadki velika. Zato si vsi skupaj lahko želimo, da bi bil Franc Lipovšek s sodelavci tudi v prihodnje uspešen in da bi KEMISOVI postopki za obdelavo industrijskih odpadkov kar največ le-teh spremenili v naše okolje nevarne snovi.

Iz naših krajevnih skupnosti

TROJANE

Prebivalce te, občinskimi očem najbolj skrite krajevne skupnosti, lahko »potroštamoz«, da bodo v kratkem dobili 2 asfaltirana postajališča v naselju Podmilj. Ustrezna pogodba je že podpisana, finančna sredstva nakazana, čaka se le na ustrezno mnenje, glede poteka tretjega pasu magistralne ceste na tem območju.

Vodstvo krajevne skupnosti pa intenzivno pripravlja tudi vse potrebno za uresničitev krajevnega samoprispevka. Tako je že naročena ocena investicij za asfaltiranje cest, ki so v programu samoprispevka: V Zideh—Hribi, Petelinjak—Javorje, Učak—Zavrhn.

Pa še dobra novica za starše otrok in za otroke, ki se vozijo v šolo s kombijem: Vplačano je novo kombi vozilo (sredstva je prispevala izobraževalna skupnost občine Domžale) in že v mesecu decembru bo tako bistveno izboljšana prevoz otrok v šolo.

KRTINA

Odcep ceste Rača—Račni Vrh—Ulčarjevo znamenje je že pripravljen za asfaltiranje. Dela, ki naj bi bila izvedena do konca oktobra, bodo zanesljivo opravljena v prvih dneh novembra. Vodstvo KS že pripravlja vse potrebno za enako rekonstrukcijo drugega dela te ceste Brezje—Rača, ki bo na vrsti v prihodnjem letu.

Izkazali so se tudi Škocjanci in okoličani, saj so pred rokom pripravili za asfaltiranje cesto Studenec—Škocjan—meja s KS Prevoje. Ob sredstvih krajevnega samoprispevka so prispevali tudi lastna sredstva, svoj delež pa je prispeval tudi SIKCES Domžale. Asfalt bo položen najkasneje do 30. 6. 1990, morda pa tudi prej, če bodo našli sredstva.

V pričakovanju so tudi interesi za telefonske priključke. Če bo dogovor med PTT Ljubljana in KS Krtina uspel, potem skoraj vsi pričakovalci telefonov lahko upajo na boljši telefonski jutri.

VELIKA VAS-DEŠEN

1. faza vodovoda je zgrajena in po skupni odločitvi so v letošnjem letu na vrsti sekundarni vodi, ki bodo že v letošnjem letu kar v nekaj domov te KS pripeljali zdravno pitno vodo. Drugi bodo na vrsti drugo leto, ko naj bi potegnili tudi vodovodno omrežje do Miklavža.

Seveda pa krajanje najbolj nestrpno pričakujejo začetek del na rekonstrukciji cest v tej KS, kar je tudi v programu njihovega krajevnega samoprispevka. Zavedajo se, da kljub 2%, ki jih plačujejo, to ne bo dovolj, zato pričakujejo občinsko pomoč, že zlasti, ker asfalta v tej KS sploh še ni.

JARŠE RODICA

Proram krajevnega samoprispevka se uresničuje, njegovi rezultati so:

- kanalizacijsko omrežje Trdinova—Spodnje priključkov, 520 m ter 15 hišnih priključkov,
- rekonstrukcija Šubljeve ulice ter dela ceste v Sp. jarš v skupni dolžini 650 m. Na cesti je bila zgrajena tudi javna razsvetljava ter PTT kanalizacija z možnostjo napeljevanja kabeleke televizije,
- kanalizacija je bila položena tudi na Mavsarjevem trgu (210 m — razbremenilni kanal),
- dokončano je bilo asfaltiranje v Petermelovi in Fajfarjevi ulici, dokončana pa je bila tudi razsvetljava zg. Jarše ob Žagi Emone.

V kolikor bodo dopuščale vremenske razmere, naj bi se letos opravili rekonstrukcijo Dragarjeve ul (210 m) s položitvijo PTT kanalizacije in izgradnjo javne razsvetljavae. Se podatek: skupna revalorizirana vrednost izgrajene infrastrukture v letu 1989 znaša približno 7.500.000,000 din. Lep uspeh vodstva in krajanov te KS!

VRHPOLJE-ZALOG

Tudi tu bodo dobre vremenske prilike potrebne za dokončno izgradnjo vodovodnega rezervoarja in dokončno priključitve dela te KS na že urejeno vodovodno omrežje. Z dokonč-

njem teh del (predvideno v novembru 1989) bo odpravljen velik problem, saj je bil doslej del te KS kar nekajkrat brez vode.

RAFOLČE

KS glavni poudarek namenja ureditvi in dokončni izgradnji vodovodnega omrežja, katerega je namenjen tudi krajevni samoprispevek. Tudi oni težko pričakujejo dokončno zgraditev vodovodnega rezervoarja. Komunalno podjetje obljublja, da bo to še letos, sami pa se lotevajo gradnje črpalnice, kjer se bodo spet izkazali s svojo pridnostjo in veliko prostovoljnega dela.

DOB

Zadnja razširjena seja Sveta KS je bila tudi priložnost za oceno uresničevanja programa krajevnega samoprispevka, katerega večji del je namenjen gradnji kanalizacije. Le-ta poteka po načrtu; narejeno je celo precej več, saj so se krajanje novega dela Doba odločili in s precejšnjimi prostovoljnimi združenimi sredstvi pomagali, da je bila kanalizacija v tem delu narejena pred rokom. S tem se jim je bistveno izboljšala kakovost življenja, nestrpno pa pričakujejo še ureditev ostale infrastrukture. Sicer pa kanalizacijo gradnji po programu, enako tudi javno razsvetljava, katero nestrpno pričakujejo v Česeniku in Turnšah. Krajanje bodo na svojem zboru lahko ocenili, kako so zadovoljni s hitrim razvojem infrastrukture v KS.

ROVA

Tudi v tej krajevni skupnosti se že kažejo prvi rezultati krajevnega samoprispevka. Po podpisanih pogodbah naj bi bila cesta skozi vas Žiže v dolžini 450 metrov asfaltirana do 29. novembra, s tem pa bo odpravljen tudi največji problem, to je odvodnjavanje, ki je doslej težil občane tega območja.

Rekonstruirana in asfaltirana se bo tudi cesta iz Rov proti Rafolčam. V skladu s programom je letos na vrsti nadaljnji 500 m te ceste in sicer od srede vasi Rova skoraj do gozda, ta se financira iz sredstev SIKCES občine Domžale, pričakuje pa se, da bo v celoti asfaltirana do leta 1994.

Sicer pa vodstvo KS pripravlja vse potrebno, da se bo tudi v prihodnjem letu dosledno uresničeval samoprispevek. Na vrsti bodo Dolenje.

KRAŠNJA

Območje krajevnih skupnosti Lukovica, Krašnja, Zlato polje, Česnje, Blagovica in Trojane vse doslej ni bilo pokrito z možnostmi za sprejemanje prvih, drugih in tretjih programov RTV Ljubljana. Večletna prizadevanja krajanov za odpravo te »bele lise« v naši občini naj bi bila v letošnjem letu zaključena, saj je na Limbarski gori že skoraj dograjen in urejen pretvornik, ki bo temu območju omogočil sprejemanje prvega programa RTV Ljubljana.

Zelo aktiven gradbeni odbor pod vodstvom Silva Resnika v okviru KS Krašnja je vsa dela opravil z veliko elana in prostovoljnega dela, zato upajo, da bo investicija v celoti zaključena do konca letošnjega leta in bodo krajanje lahko nemoteno spremljali 1. program; za kaj več pa bo treba ponovno v akcijo.

MORAVČE

Z delom krajevnega samoprispevka, dodatno združenimi sredstvi in prostovoljnimi delom je za asfaltiranje pripravljena cesta Krašče—Pirnkrica. Krajanje upajo, da bo asfalt položen še letos. V začetku novembra pa so se pričela tudi zemeljska dela na cesti Moravče—Zalog — odcep v dolžini ca. 500 m, ki naj bi bil še v letošnjem letu pripravljen za asfaltiranje. Vodstvo KS že razmišlja o nadaljnji realizaciji krajevnega samoprispevka. Največ skrbi in dela je usmerjenega v gradnjo kanalizacije — pricetek del je predviden v naslednjem letu — in pricetek gradnje poslovno stanovanjskega objekta. V njem naj bi našli mesto počista in banka, pa tudi nekaj stanovanj. V. V.



Otvoritvena svečanost pred novo blagovno hišo Šport Napredek.

Na enem mestu vse za šport v Šport Napredek:

Športna hiša na evropski ravni

Pred dnevi so v Domžalah na mestu nekdanjega Kovinarja, še prej pa stare Seničeve hiše v spodnjih prostorih poslovno stanovanjske stavbe odprli novo športno blagovno hišo Šport Napredek. Priprave na to gradnjo so pričeli v letu 1987, pred letom so jo porušili, pred dnevi pa odprli v novi stavbi že veliko, novo športno trgovino s 650 m² poslovnih površin. Otvoritve se je udeležilo mnogo občanov, zanimivo na tej otvoritvi pa je bilo to, da je za svojevrsten spektakel ob tej priložnosti poskrbel begunjski Elan z Bojanom Križajem na čelu ter z modno revijo Elanovih kolekcij.

Prav gotovo v sedanjih časih ne gre za majhen Napredek zalogaj. V teh časih je bilo treba zagotoviti stanovanjska vprašanja ljudi, ki so v starem objektu živeli, preseliti trgovino Kovinarja na novo lokacijo, zagotoviti potrebna finančna sredstva ter urediti še mnogo drugih

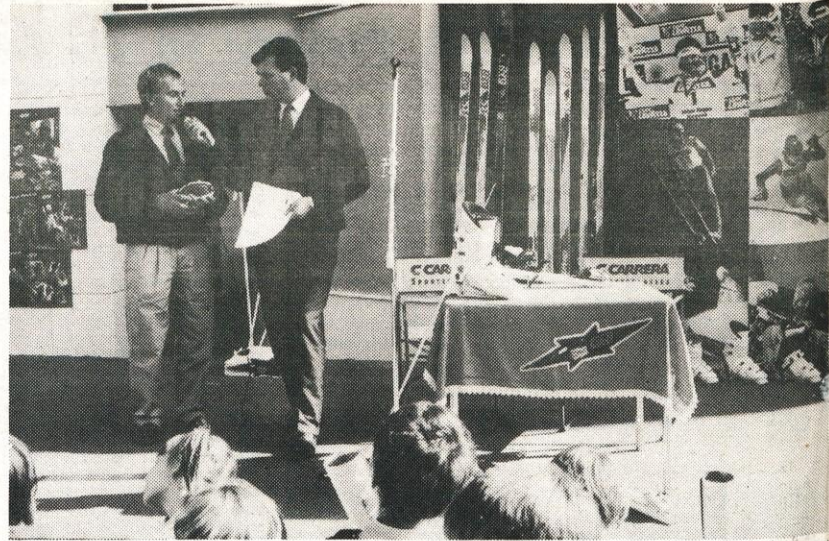
vprašanj, da so dela lahko pričeli in gradnjo nadaljevali.

V reševanje teh nemajhnih vprašanj, ki so v časih rastoče inflacije in poslovne negotovosti še večja, se je vključilo tudi mnogo drugih dejavnikov, seveda poleg Napredka. To so izvajalec SGP Graditelj

Kamnik, Skupščina občine Domžale — njen izvršni svet, Razvojni zavod Domžale, Samoupravna stanovanjska skupnost, SKIS, krajevna skupnost Slavka Šlandra in drugi.

Načrte za poslovni objekt je izdelal dipl. ing. arhitekt Radisav Popović, ki je projektiral tudi opremo športnega centra. V gradnji so sodelovali Alprem iz Kamnika s kooperanti, Emi iz Poljčan ter drugi. Vrednost gradbenih in obrtniških del ter opreme znaša približno 25 milijard dinarjev. 21 milijard je zagotovil Napredek, 4 milijarde pa je prispeval Center za komercialno koordinacijo SOZD ABC Pomurka.

Poslovni partnerji Elan iz Begunj, Toper iz Celja, Slovenijašport iz Ljubljane ter drugi so omogočili, da je Napredek lahko zagotovil obča-



Bojan Križaj je izjemno dobro ocenil blagovno hišo Šport Napredek ter njeno ponudbo. Postavil jo je ob bok celo najuglednejšim evropskim specializiranim trgovinam s športnimi artikli.

nom ugodne nakupe in celovito ponudbo.

Z odprtjem nove športne hiše smo v Domžalah pridobili izjemno lepo in sodobno trgovsko središče, v katerem se bodo lahko oskrbovali vsi športniki; tudi rekreativci, ribiči, lovci in vsi, ki se med letom kakorkoli ukvarjajo s športom. S to novo blagovno športno hišo smo v Domžalah pridobili športno ponudbo na evropski ravni, kot je poudaril gost na otvoritvi Bojan Križaj.

Ob odprtju izredno lepega trgovskega objekta, ob čestitkah investitorju želimo, da je bila njihova osnovna usmeritev v šport pravilna in da bi kolektiv uspel že kmalu dokazati upravičenost obstoja te lepe trgovske pridobitve Domžal.

B.

Nova zbiralnica mleka v Homcu:

Se bo cedilo mleko!

S prvim septembrom je najsevernejša krajevna skupnost naše občine bogatejša za majhno, a dragoceno pridobitev. V delu starega gasilskega doma v Homcu je v veliko naselje homških in okoliških kmetov začela obratovati nova zbiralnica mleka.

V knjigi Ob bregovih Bistrice lahko preberemo, kje so naši predniki zbirali presežne količine mleka in kako so poslovale njihove mlekarnice. Tako je bilo tudi v Homcu že pred vojno organizirano zbiranje mleka, najprej pri Marici, pozneje pa pri Repanški. Homec je bila pretežno kmečka vas, ko pa je leta 1961 država kmetom odvzela zemljo, ki so jo imeli zahodno od železniške proge, se mnogi s preostankom zemlje niso mogli več preživljati; postali so polkmetje. Tudi količina mleka se je zmanjšala, kljub temu pa je zbiranje potekalo sedemnajst let pri Julki Hribar v Homcu, vse do 31. maja 1980. Zbiranje mleka v »kangle« je postalo zastarelo in nehygiensko, zato smo ga pričeli voziti v Radomlje k Martinu, kjer so uredili sodobnejšo zbiralnico. Zbiralnica je postala odročna, vsakodnevna vožnja mleka pa zamudna in neprijetna. Zato smo kmetje kmalu začeli razmišljati, kje bi v svojem kraju dobili primeren prostor za novo zbiralnico. Lani smo zaposlili gasilce, da bi v ta namen odstopili del starega gasilskega doma. Strinjali so se, vendar pa

akcija ni stekla naprej. Ko pa smo izvedeli, da bodo letos v Radomljah spremenili lokacijo zbiralnice, ki bo po novem za nas še bolj oddaljen kraj, smo ponovno začeli z akcijo. Gasilci so z malo večjimi pomisleki kot leto prej ponovno privolili in nam odstopili prostor. Zbrali smo 34 podpisov kmetov, ki so bili zainteresirani za zbiranje mleka na novi lokaciji: iz Šmarce, Nožic, Homca, Preserij in Jarš. Po odobritvi lokacije s strani Kmetijske zadruge Domžale in Ljubljanskih mlekarn, smo pričeli z zbiranjem sredstev. Odborili so jih KZ Domžale ter KS Šmarca, Homec-Nožice in Preserje. Finančno smo sodelovali tudi kmetje sami, poleg tega da smo vsa dela opravili prostovoljno. Dela so potekala mesec dni. Zbiranje mleka je prevzel Marko Rode, ki dnevno zbere do 700 litrov mleka.

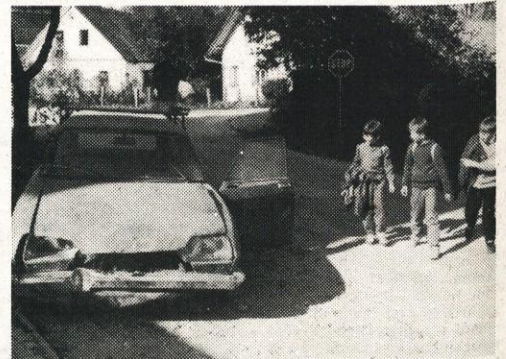
Na koncu se želimo zahvaliti Gasilskemu društvu Homec za prostor, ter vsem, ki so finančno ali z delom pomagali pri ureditvi mlekarnice, saj nas nova zbiralnica vsako jutro ob prinašanju mleka združuje in osrečuje in tako lajša naporen kmečki delovni dan.

M. S.



Ob dobrem plačilu mleka bomo lahko nasmejani tudi zaradi cene.

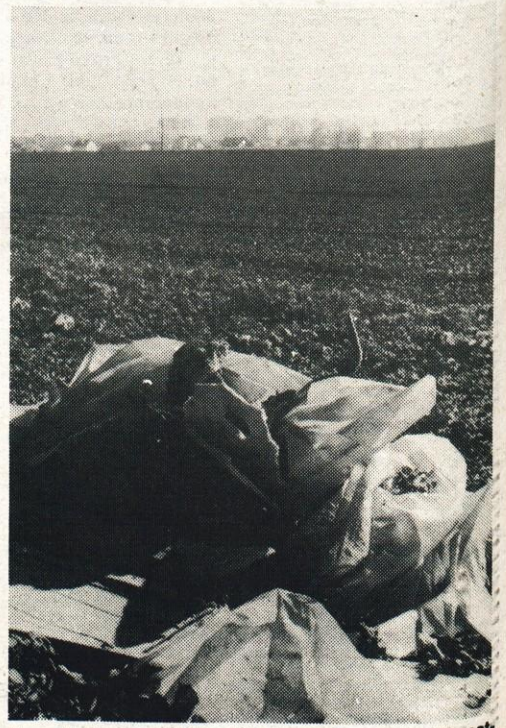
Ekološki kotiček



Ob stari jarški šoli je nekdo pustil »obnemoglega«. Kraju ta odpadki gotovo ni v okras, saj prostor pred šolo res ne more biti smetišče.



Kaj jim je storilo drevesce? Nasproti občinske hiše je nekdo prelomil mlado jerebiko. Le česa je drevesce krivo?



V ozadju panoramska podoba našega mesta z vele mestnim videzom, v ospredju pa podoba naše kulture.

Priprave na novoletno praznovanje:

Spet mnogo lepih novoletnih prireditev . . .

V KO za novoletna praznovanja se trudijo pripraviti kar največ lepega in pestrega za najmlajše.

Novoletno praznovanje s prihodom dedka Mrza pomeni za otroke posebno doživetje, zato jim ga moramo odrasli približati in poskrbeti, da bodo vsi otroci vsaj približno enako doživljali praznične novoletne dni.

Poudarek tovrstnih praznovanj naj bo na vsebini — na notranjem doživljanju sporočil, ki jih prinaša novo leto.

Da bi novoletna praznovanja čim bolj uspešno pripravili, je Koordinacijski odbor za novoletna praznovanja Predsedstva OK SZDL Domžale k sodelovanju pritegnil vse, ki lahko pripomorejo k čimboljšemu in bogatejšemu proslavljanju novega leta, saj skrbi za otroka v tem času ni mogoče prepustiti zgolj staršem oziroma posameznim organizacijam.

Možnost za zasebnike — izdelovalce:

Novoletna prodaja . . .

Delovne organizacije in zasebnike obveščamo, da jim nudimo možnost reklamiranja svojih izdelkov v času novoletnih prireditev in novoletnega sejma. Reklamna sporočila bomo objavljali preko centralnega ozvočenja.

Predlagamo, da ustrezne službe pripravijo reklamna sporočila na kaseti v trajanju ca. ene minute in jih posredujejo najkasneje do 20. decembra 1989 KO za novoletne praznovanja OK SZDL Domžale, Ljubljanska 70, telefon: 721-359 ali 723-481.

Novoletni sejem

Turistično društvo Domžale vabi zasebnike in organizacije k sodelovanju na letošnjem novoletnem sejm, ki bo potekal v zadnjem tednu pred novim letom na ploščadi pred veleblagovnico Napredek Domžale.

Na razpolago je 30 stojnic, kjer boste lahko ponudili svoje proizvode in storitve. Prednost imajo predvsem izdelki namenjeni otrokom. Potrebne informacije dobite na Obrtnem združenju Domžale telefon: 713-743, Zori Mengeš, telefon: 737-201, 737-202, in tov. Dragu Burji, Turistično društvo Domžale.

S PRIJAVAMI POHITITE!

Pri belgijskih jamarjih

Domžalski jamarji že več let sodelujemo z belgijskim jamarjskim klubom, katerega člani so nas pred leti obiskovali. O tem smo v našem glasilu že poročali. Že tedaj so nas belgijski prijatelji povabili k njim na obisk in v njihove jame. Z obiskom pa smo že nekaj let odlašali z namenom, da bo to ena izmed akcij, s katero se bomo vključili v praznovanje ob stoletnici prvega slovenskega jamarjskega društva v Postojni...

Iz Domžal smo se odpeljali v soboto, 8. julija dopoldne skozi Avstrijo in Nemčijo. V Huppaye v Belgiji smo z našim kombijem Zavata prispeli naslednji dan dopoldne. Tu sta nas pristočno sprejela Bernard Urbain in žena. Naj kar tu povem, da je Bernard tajnik belgijske jamarjske zveze in hkrati predsednik odbora za jamarjsko reševanje pri mednarodni speleološki uniji. V glavnem smo bili mi gostje in smo pri njih tudi stanovali.

Poleg samih jamarjskih akcij nam bodo v spominu ostali lepi vtisi o lepih in čistih krajih, ki smo si jih ogledali. V terek smo si ves dan, tja do nekaj čez polnoči, ogledovali znamenitosti Bruslja z veličastnimi katedralami in palačami, ki so docela zaživele šele ponoči ob razkošni umetni razsvetljavi. V terek smo se že takoj zjutraj odpeljali v okrog sto kilometrov oddaljeno provinco Namur, kjer je večina njihovih jam. Čeprav je Belgija znana po svoji nizini, ima prav na tem področju kar precej jam. Po obsegu jam bi njihov kras lahko primerjali z našim domžalsko-moravskim osamljenim krasom. Imajo pa njihove jame precej več pasaž in ožin kot naše.

Pod Bernardovim vodstvom, ki je akcije vnaprej spretno načrtoval, smo se približali jami Troj d' Maquin. Po nekaj deset metrov hoje ob potoku smo zavili v suh rov. Nato smo se spustili skozi nekaj sedem metrov dolg tesen in zaviti rov. Ta kar naporna akcija je

trajala dobre tri ure. Naslednji dan nas je čakala zelo zanimiva turistična jama Hansur-Lesse. Najprej peljejo turiste v odprtem avtobusu v Safari park. Tu smo si ogledali vrsto divjih živali. Nato smo se z železnico pripeljali do jame. Po nekaj več kot kilometer dolgi hoji po jami smo se ustavili v veliki dvorani. Luči so ugasnili in začeli predvajati program igre in svetlobe, kar je bilo ob odličnih zvočnih in svetlobnih efektnih svojevredno doživetje. Hkrati pa je bila to tudi vzpodbuda, da je treba tudi naše domače znamenitosti bolje ceniti in propagirati. Za zaključek pa je vodnik iz rova v zgornjem delu dvorane pritekel s prižgano baklo. Potem smo se poselili v čoln in odpluli po širokem naravnem podzemskem kanalu proti izhodu. Na izredno akustičnosti tega dela jame obiskovalca opozore s topovskim strelom pred jama.

Popoldne smo si nedaleč stran ogledali zelo zanimiv telekomunikacijski center. Okrog pete ure popoldne pa smo se ustavili ob neki reki in se spet hiteli oblačiti v jamarjske »pajace«. V steni nad nami smo že opazili vhod v jama Epraves, ki je bila včasih turistična, a so jo že pred desetletji opustili, ker je v prvem delu precej blatna. Tudi ta jama ima več pasaž in težavnih prehodov. Ves napor pa je bil že po nekaj sto metrih naporene hoje poplačan z užiti ob bogatem kapniškem nakitu.

(se nadaljuje...)

Pod klicajem!

Stara nova magistrala...

Kot vse kaže, bo naša magistrala (za manj poučene M-10 Ljubljana-Maribor) v naslednjih letih doživela kar nekaj sprememb. Prve se že kažejo in zlasti nekateri so prepričani, da bi morala magistrala, z njo pa tudi vsi njeni uporabniki od samega veselja kar žareti. Pa na žalost, ni nobenega pravega veselja, sama žalost, saj trenutne rešitve (kdo ve, če so sploh še aktualne) na posameznih odcepkih res razrešujejo naše prometne zagate, na drugih pa jih zelo povečujejo in nam vsem skupaj grozijo, da bo naš jutri kar se prometne varnosti tiče še bolj rdeče-črn.

Pa si pogledjmo, kako, kje in zakaj! Štiripasovnica od Črnuč do mostu čez Kamniško Bistrico — vse lepo in prav, kako pa od tu naprej, dragi načrtovalci? Pa ja ne mislite, da bo večina voznikov do tega prometnega zamaška zavila z magistralke! O tem, da pa se bo večina obrnila pred mostom, ko se bo iz dneva v dan srečevala v koloni, sploh ne dvomim, samo kam, to je zdaj vprašanje! Spravite štiri zelo normalne kolone v dve — morda malo manj normalni, boste videli, da ne gre. Matematika je žal še do danes zelo eksaktna veda, poskušate pa kljub temu lahko, razen če morda niste že upoštevali predloga iz naših SLAMIC!

Viru in Dobu se z bodočo štiripasovnico sploh obetajo imenitni časi, upamo le, da že sedaj računajo s tem, da bo magistralko v prihodnje normalno nemogoče prečkati, če se že danes brez resne nevarnosti sploh ne pride čez. Verjetno, na žalost načrtovalcev, pa ljudje še vedno stanujejo na obeh straneh ceste in jih nujna (šole, trgovine, delovne organizacije) vsak dan vsaj nekajkrat prisilijo, da gredo na drugo stran. Zaenkrat, pravim, morda imajo načrtovalci v glavah že boljše rešitve, kdo bi vedel! Boste morda poizkusili s semaforji, podhodi, nadhodi in ne vem še s čim reševati lokalni promet ob tej cesti?

Če pa računate na semaforje, na podhode, nadhode in kdo ve kaj še, ljudje božji, pomislite

še malo na denar! Se vam ne zdi, da bi za ves ta denar že dobili novo dvopasovnico na trasi bodoče avtoceste. Razmislite, ali pa svetujte ljudem ob magistralki, da se začno prilagajati na bodoči promet. V poštev pridejo razni tečajji letenja, utrjevanja živčnega sistema, morda pa tudi varčevanja za odhod na drugi svet. Kdo bi vedel! Samo s pločniki, kot so predvideni med Dobom in Virom, pa z razširitevami križišč, ki bodo nase potegnile še več prometa, ne bo šlo, verjemite! O tem, kako bo naša občina, pa tudi širša skupnost profitirala z BABO in 3. pasom na Trojanah, ki naj bi šel kar mimo vhodov sedanjih hiš (ja, kdo pa ima denar, da bi hiše kar podirali!), so povedali in tudi konkretno pokazali drugi. Upam, da ste jih videli in slišali.

Zato premislite, dragi naši načrtovalci, pa tudi financirji (le kdo je to?), in ne mečite denarja z veliko lopato skozi okno. Skupaj z uporabniki cest (to smo menda tudi mi) poiščite realne, dolgoročne rešitve, ki ne bodo pomenile le prelagnja problema z desne na levo in nazaj, graditve danes tukaj (malo) jutri tam in necelovitega reševanja prometa ne le skozi našo občino.

Premislite, odločimo pa se skupaj!

Pionirski oddelek Knjižnice Domžale v novembru

Knjižnica vam je tudi v tem mesecu pripravila več zanimivosti za krajanje pustih novembrskih popoldnevov. Mlajši otroci bodo vsak torek ob 17. uri prislunili pravljicam:

7. 11. 1989 CAROBNA PIŠČALKA (češka ljudska)
14. 11. 1989 S. Makarovič: VILA MALINA
21. 11. 1989 S. Bosilek: DEČEK IN VETER
28. 11. 1989 LISICA IN KOZICA (slovenska ljudska)
Ponovno vas vabimo tudi v ČETRKOVO VIDEOTEKO. Ne veste, kaj je to? Ob četrtkih, vsakih štirinajst dni, vam bomo v knjižnici predvajali videoprojekcije filmov, risank... Tako boste lahko 9. 11. 1989 ob 17. uri spremljali Racmana Jako na divjem zahodu. Vstopnina je 5.000 din.

Solarji bodo preizkusili svoje znanje ob novi uganki meseca, ki je posvečena tridesetletnici revije Kurirček.

Starši pa se lahko pomudijo ob komentirani razstavi z naslovom ALI ZNAMO IZBRATI KNIŽICE ZA NAJMLAJŠE. Oglejte si jo, mogoče vam bo pomagala iz zadrege, ko boste kupovali nove slikanice.

Upamo, da ste našli kaj zanimivega. VABLJENI!

Zgodil se bo kongres...

13. kongres ZSMS je bil sicer planiran za prihodnje leto, vendar se je republiška konferenca ZSMS odločila, da ga zaradi družbenopolitičnih dogodkov v zadnjem času in zaradi bližajočih volitev, ki bodo spomladi 1990, skliče že letos in sicer od 3. do 5. novembra 1989 v Portorožu.

Če podrobneje pogledamo predlog novega statuta ZSMS in predlog programskih dokumentov za 13. kongres ZSMS, lahko rečemo, da bo kongres, ki je pred nami — če že ne zgodovinski pa vsaj prelomen za sedanjo mladinsko organizacijo in za njen položaj v družbi. Po kongresu naj bi ZSMS namreč postala politična stranka s svojim programom in enakopraven partner v boju za oblast, z ostalimi političnimi strankami oziroma organizacijami.

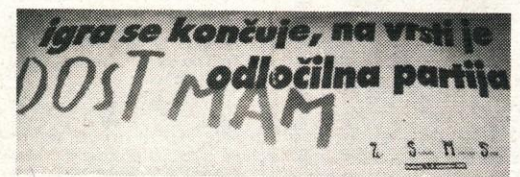
In kdo bo zastopal mladino domžalske občine na kongresu ZSMS? Na 2. seji Občinske konference ZSMS Domžale, 24. 10. 1989, so bili za delegate izvoljeni: Martin Grošelj, Jurij Kobal, Jože Lenič in Jure Rifelj. Na kongresu bodo med drugim predstavili predlog dveh kongresnih pobud s področja izobraževanja, ter predložili nekaj amandmajev k predlogu statuta ZSMS. Občinska konferenca je sprejela tudi predlog predsedstva OK ZSMS Domžale, da na kongres kot častnega gosta povabimo mgr. Ceneteta Maticiča, bivšega domžalskega poslanca v skupščini SR Slovenije in akterja Tako imenovane »akcije 25 poslancev« iz časov prve slovenske pomladi.

Navedemo naj še, da del stroškov bivanja domžalskih delegatov na kongresu, kot sponzorja pokrivata: KEMIS Radomlje in Biotehnična fakulteta — CENTER ZA BIOTEHNIKOLOGIJO Ljubljana.

Občinska konferenca ZSMS DOMŽALE
Sekretar: Martin Grošelj

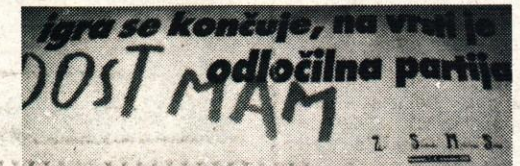
Za Svotodo Mislčega Sveta

13. kongres ZSMS: PORTOROŽ, 3. 5. novembra 89



Za Svotodo Mislčega Sveta

13. kongres ZSMS: PORTOROŽ, 3. 5. novembra 89



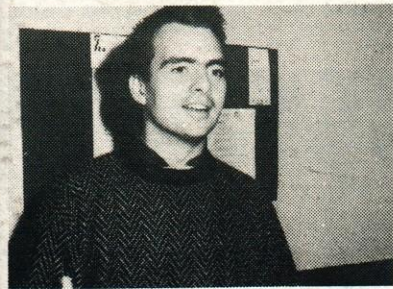
Milan Pirman, podpredsednik OK ZSMS Domžale:

»OK ZSMS Domžale je med prvimi političnimi subjekti v občini posegla v zgodovinsko rotarnico.

Dogodek, ki je vzbudil posebno pozornost je bila »akcija 25 poslancev« iz obdobja prve slovenske pomladi, iz časov, ko je slovensko vladlo vodil Stane Kavčič.

Rezultat tega je bila revitalizacija tega dogodka z okroglo mizo v mesecu februarju. Uspeh pa prav tako ni izostal, saj je mag. Cene Maticič kot glavni akter te akcije doživel dokončno rehabilitacijo.

V tej novi vlogi bo mag. Maticič nastopil v političnem prostoru kot naš častni gost na kongresu v Portorožu.«



Jure Rifelj:
»V svojem kongresnem referatu poskušam poudariti obrise civilne družbe na področju izobraževanja. Civilno družbo pa si je treba razlagati predvsem kot civilno družbo privatnih lastnikov, kot jo je prvi opredelil že Hegel v 18. stoletju.«

Otrokom moramo ob novem letu omogočiti primerno praznovanje —

(zato smo se odločili za):

— dva spreveda dedka Mraza po domžalskih ulicah, ki ga vsako leto organizira in izvede Turistično društvo Domžale, ki tudi sicer poskrbi za prijetno dekoracijo mesta,

— prireditve v vzgojno varstvenih enotah in vseh krajevnih skupnostih občine Domžale z obiskom dedka Mraza, primerno igrice in skromno obdaritvijo otrok, za kar poskrbi Zveza prijateljev mladine Domžale,

— prireditve v knjižnici, — tradicionalni novoletni sejem, ki ga organizira Turistično društvo na ploščadi pred Veleblagovnico, kamor vabimo zainteresirane obrtnike za prodajo svojih izdelkov.

Ker imamo v KO za novoletna praznovanja vsako leto več težav pri financiranju prireditev in ker ocenjujemo, da bodo letošnji stroški prireditev po KS in VVO, spreveda dedka Mraza, sejem in ostale spremljajoče aktivnosti znašale približno 50 starih milijard, smo za pomoč še dodatno zaprosili lastnike zasebnih obratovalnic v Domžalah.

Menimo, da nikomur od nas, še posebno če živi ali dela v strogem centru, ni vseeno, kakšna sta videz oziroma okrasitev mesta v prednovoletnih dneh. Neznadnje pomeni večji obisk mesta tudi večji obisk trgovin, gostinskih lokalov, prodajaln in drugih zasebnih obratovalnic, zato pričakujemo, da bodo obrtniki naše zaprosilo z razumevanjem sprejeli.

Da bi novoletna praznovanja v sleherni krajevni skupnosti kar najbolje uspela KO priporoča, da v pripravah po svojih najboljših močeh sodelujejo tudi krajevne skupnosti, ki naj v okviru možnosti in interesa pomagajo pri razreševanju organizacijskih in denarnih težav.

Zelo bomo veseli, če bodo krajevne skupnosti pri pripravi kulturnih programov in prireditev za otroke uvrstile v program tudi svoje dejavnosti in v okviru možnosti obogatile darilca za svoje najmlajše občane.

O. H.

Je knjiga še najboljša prijateljica?

Sredi septembra se po osnovnih šolah začne priprava na bralno značko. To je prostovoljna akcija, ki poteka celo šolsko leto, vanjo pa se vključijo kar dve tretjini učencev. Razredni učitelji, knjižničarji in učitelji slovenskega jezika skrbno sestavijo bralne programe, ki bralcem nudijo bogato izbornost po vsebinski in oblikovni plati, vključujejo knjižne novitete iz domače in tuje književnosti, zadostijo interesom in željam bralcev, hkrati pa tudi upoštevajo število razpoložljivih izvodov v šolski knjižnici.

Bralna značka je postala učenčeva potreba, kot je še prej postala knjiga šolarjeva potreba in vsakdanja spremljevalka. Branja se veselijo, zavzeto pregledujejo sezname, se posvetujejo, ogledujejo in listajo knjige, se odločajo in z velikim pričakovanjem lotijo branja.

Učenci od 3. do 8. razreda že ugotavljajo, če so jim knjige izpolnile pričakovanja, učenci 1. in 2. razredov pa se bodo srečali s knjigami za bralno značko malo pozneje. Nekaterim bralcem, zlasti mlajšim, pri iskanju knjig in včasih tudi pri samem branju priskočijo na pomoč starši; zato se mi zdi prav, da poskusim razmišljati, kaj bralna značka učenec pomeni, kako posega v njihov intelektualni, čustveni in socialni razvoj, kako izpolnjuje otrokov prosti čas, kakšne ugodnosti mu nudi.

Osnovno vodilo bralne značke je: **nuditi učenecem dobro knjigo, bralca usposobiti, da zna vsrkati vase miselna sporočila, intelektualna spoznanja, čustveno angažiranost in estetsko doživljanje.**

Med branjem in zlasti po prebrani knjigi, je zanimiv in prijeten razgovor o prebranem, v katerem sodelujejo bralci, sošolci in učitelji. Takrat vsebina knjige zaživi osvetljena iz več zornih kotov, o njej se izmenjavajo in dopolnjujejo mnenja, kritična presoja tehta prijetna in neprijetna spoznanja in doživljanja, ki jih je nudilo branje. Knjiga je potni list ali vozna karta ali vstopnica v svet, v tuje kraje, med ljudi z

drugačnim doživljanjem posameznikov in okolice, z drugačno zgodovinsko preteklostjo, kulturo in vrednotami. Branje je spoznavanje in spoštovanje lepote in vrednote z drugačnosti. Ne moremo si privoščiti izleta v deželo, ki nas zanima in vabi — lahko pa vzamemo v roko knjigo, ki je zgovoren vodnik. Razli-

čne televizijske oddaje so lahko spodbuda k branju ali živa slika prebranega.

Ob knjigi spoznamo domače in tuje avtorje, spoznavamo narode in njihove književnosti. V tako veliki družbi bralec najde tudi naše ustvarjalce in njihova dela.

Učencu se na poti h knjigi in s knjigo razvija okus — smisel za umetniško pripoved in estetsko doživljanje, nauči se razlikovati med prepričljivimi in cenenimi vsebinami, med res lepo in kičasto sliko, spozna, kaj ga sili k razmišljanju in kaj ga zavaja v duhovno lenobo ter odmika od realnega sveta, ki ga živi vsak dan.

Na takih spoznanjih si bo mladi bralec nabavljati svojo osebno knjižnico, svojo osebno kulturo bo prenašal na okolico.

Tu se pojavi tudi vprašanje prostega časa. Kdor rad bere, tudi rad razmišlja, rad se zgovarja, je duhovno gibljiv, vedno v iskanju novega, njegovo obzorje se širi, porajajo se mu vedno nove kulturne potrebe. Če hoče slediti svoji notranji nujni, moraš ceniti čas in ga pametno iz-

koriščati. Kaj je dolgčas, ne ve, tudi posedati po zadimljenih lokalih ali pohajkovati res ne utegne.

Ob zaključku bralne značke običajno obiščejo značkarje avtorji, ilustratorji ali drugi soustvarjalci knjig. Mlademu bralcu zelo veliko pomeni, če osebno spozna pisatelja knjige, ki jo je prebral in mu je prijetno doživljati. Tako srečanja so zelo prijetna in bralci jih ohranijo v lepem spominu.

Bralci so običajno tudi nagrajeni s kulturno predrditvijo, pa naj bo to gledališka ali filmska predstava, ki jim nudi med ostalim tudi estetsko ugodje.

Vsaka bralna značka, ki jo učenec doma hrani, predstavlja prebrane knjige in njihova sporočila. Najdragocenejša je spoznanje, da je **knjiga dragocena posoda, ki hrani vse, kar pomnijo ljudje, po-hoda iz katere zajemamo vse svoje znanje in vedenje.**

Razpredelena pa naj pove, kako so v šolskem letu 1988/89 bralci na osnovnih šolah naše občine zajemali iz te dragocene posode.

EMA NOVAK

ŠTEVILO UČENCEV OSNOVNIH ŠOL OBČINE DOMŽALE, KI SO V ŠOLSLEM LETU 1988/89 OSVOJILI BRALNO ZNAČKO:

Šola	1. r. Cičibanova značka	2. r. Župančičeva značka	3. r. Kersnik brnasta	5. r. Kersnik srebrna	7. r. Kersnikova zlata	4. r. Bekvova brnasta	6. r. Bekvova srebrna	8. r. Bekvova zlata	Zlati značkarji	Skupaj
1. Josip Broz Tito Domžale	40	40	50	30	25	40	40	35	29	300
2. Šandrove brigade Domžale	88	83	77	45	56	69	65	52	44	535
3. Vencija Perka Domžale	115	117	113	70	53	81	59	26	25	634
4. Brdo — Lukovica	40	40	50	35	30	50	25	20	20	290
5. M. Koželj Dob	55	50	65	40	30	65	20	30	22	355
6. M. Blejč Mengeš	70	80	75	40	20	45	30	10	20	370
7. J. Vega Moravče	40	40	50	15	20	35	15	18	18	233
8. Radomeljske čete Preserje	60	60	60	25	30	55	25	15	14	330
9. E. Kardeža Trzin	64	60	55	55	40	60	65	25	10	424
Skupaj	572	570	595	355	304	500	344	231	202	3471

PRI MATIČNIH ŠOLAH SO ZAJETE TUDI PODRUŽNIČNE ŠOLE.

Tekmovanje ljudskih godcev pri Repanšku:

Petič prvi — Resnik

Na V. tekmovanju ljudskih godcev domžalske in kamniške občine pri Repanšku je tudi letošnji prepričljivo zmagal Milan Resnik z 68-točkami, druga uvrščena pa sta bila Brane Poljanšek in Tone Semprimožnik z 61-točkami. V kategoriji godcev do 15 let je zmagal Boris Dečman z 58-točkami, drugo do tretje mesto pa sta si delila s 54-točkami Sašo Gabrovcec in Andrej Svetlin. Najstarejši goddec je bil 82-letni Janko Korkalj, najmlajši pa 6-letni Joško Vidregar.

Nastopajoče je ocenjevala strokovna komisija na čelu s predsednikom Stanetom Habetom in podpredsednikom Francijem Lipičnikom, člani pa so bili Matjaž Brojan, Lojze Strazar, Božo Matičič, Tomaž Strukelj, Marjan Trobec, Marjan Rajk in predstavnik občinstva Slavko Prebil. Podeljenih je bilo še kup drugih nagrad, tako da je bil nagradjen najmanj vsak drugi muzikant med 29-timi nastopajočimi (7 v kategoriji do 15 let in 22 v kategoriji od 15 let naprej), ZKO Domžale in Kamnik sta prispevali priznanja in majolke, sicer pa je bilo tekmovanje izvedeno v organizaciji gostilne Repanšek.



ki je praznovala stoto obletnico, na pomoč pa so ji priskočili tudi številni zasebniki z bogatimi nagradami.

Izkazalo se je, da je pametno razdeliti tekmovanje na dva dela, na mlajše in starejše godce, komisija je odlično opravila svoje delo, tako da so bili tako nastopajoči kot gledalci zadovoljni s V. tekmovanjem, pa tudi vreme je bilo prvih brezhibno. Prireditelj je odlično vodil Boris Kopitar. In še stavek o zmagovalcu: Milan Resnik je resnično brez konkurence. Razveseljivo pa tudi je, da se kakovostni vrh širi, kar zagotavlja dobra tovrstna tekmovanja tudi vnaprej.

I. Sivec

»Razgibano kulturno življenje na Pšati«

Na Pšati smo letos imeli kar dva kulturna večera na prostem. Že sredi poletja se nam je na dvorišču trgovine »Kašča« predstavila trojica mladih iz KD Sentjakob s komedijo »Državni lopov« Fadila Hadžića. S svojo izredno igralsko sposobnostjo so navdušili približno 150 ljudi, v glavnem domačinov.

V soboto, 30. septembra, pa se nam je predstavilo KD Ivan Cankar iz Sentjošta oz. Smrečja nad Horjulom z dramo »Slehniki« Huga von Hofmannstahla v prevodu Otona Župančiča. V njej nastopa preko 60 igrancev, prijeten ambient

pa so našli pri Škutinovi domačiji. Tokrat se nas je v že hladnem večeru zbralo skoraj 400 starejših in mlajših, ki jim ni le do cenene zabave. Predstavo smo spremljali z zanimanjem in marsikomu se je vsi-dral v srce njen nauk: sleherno človeško življenje je minljivo, tako siromakovo kot bogatino-vo, in ko pride smrt, ni mogoče pravi ničesar odnesti s seboj.

Prisrčna zahvala vsem igralcem za dva prijetna večera, domačim pa za gostoljubje.

Marko Bolta

Ob akciji — minus deset odstotkov:

Po levi ali po desni — kdo bi vedel...

Ta naslov smo letos v naših časopisih že velikokrat prebrali. Tudi po radiu in televiziji veliko slišimo o tem.

Prometne nesreče so bile in bodo. Toda za današnjega človeka, ki se na številnih področjih tako rad prišteva k Srednji Evropi, jih je veliko, veliko več. Naš človek se ima za izobraženega, razgledanega in naprednega, z eno besedo: za sodobnega. Kot pešec je včasih izredno vljuden in prijazen. Za volanom na cesti pa se nekateri velikokrat obnašajo kot pravi divjaki, če pa že ne tako, pa kljub večni naglici, vsaj nekulturno in nehumano.

Skrozi gosto naseljene vasi je hitrost prometa večinoma omejena na 40 kilometrov na uro. Naj se ustavimo v katerikoli vasi, tudi na ozki cesti sredi hiš — osebni avtomobil vozi v glavnem 60 do 70 kilometrov na uro. Nič boljši niso tovrstniki in včasih celo avtomobili. Posamezniki pa ne glede na prometno situacijo in s tem na varnost divjajo med hišami tudi 80 km in več.

Ura je bila malo čez sedem. S kolesom sem se pripeljal med gruče otrok, ki so šli po dva ali trije vstric v šolo. Nekaj jih je šlo po LEVI, drugi pa po DESNI strani ceste. Na ozkem, blagem ovinku je z ene strani pripeljal tovrstnik, z druge pa, dokaj hitro, kombi. Na nekakšnih dvajsetih, tridesetih metrih sta se eden drugemu izognila, za normalno srečanje pa med gručami otrok ni bilo prostora. Zato sem moral s kolesom počakati.

Vključil sem se v skupino in jo nagovoril:

»No, fantje, po kateri strani ceste mora hoditi pešec?«

»Po desni!« se odreže najbolj korajžen. Drugi pa brž doda: »Ne, po levi.« In takoj jih je bila polovica za levo, druga pa za desno stran. Še eno skupino sem zmotil pri veselem jutra-

njem pomenki. Šolarji so odgovarjali podobno.

»Pa vas v šoli o tem kaj opozarjajo, vsaj kaj podučijo?« sem vrtal naprej.

»O, seveda nas.«

»In kaj pravijo? Po levi, ali po desni strani?«

Na to se je večina zasmejala in nobeden ni kaj konkretnega povedal. V križišču sem stopil še k skupini šolarj.

»Kako je kaj, dekleta, se vam kaj mudi v šoli?«

»To pa ne,« se oglašila prva. »Saj je še čas.«

»Po kateri strani ceste pa ve hodite?«

Vse se naglas zasmeyejo.

»Pa je to kaj važno?« se oglašila lepotička, verjetno že iz osmega razreda.

Na poti domov sem vprašal še nekaj šolarjev. Eden teh, ki je šel po levi, mi je odgovoril:

»Ja, pešec mora hoditi po levi strani, toda jaz hodim v glavnem po desni, da se lažje izognem avtomobilom.«

Na sestanku krajevne skupnosti mi je na tako vprašanje neka šolska tovarišica odgovorila:

»Pri tem je pa res zmešnjava, v naselju se hodijo po eni strani, izven naselja pa po drugi.« Predsedujoči je pa pripomnil: »Bomo pač vprašali odgovorne.«

Včasih je bilo jasno. Hodili smo po desni strani. Potem smo prešli na levo. Takrat smo nekaj časa oznanjali in opozarjali z velikim pompom — pa še prav je bilo. To opozarjanje je kmalu utihnilo in potem dolga leta — »vse tiho je bilo.«

Danes, v tej veliki akciji, pa o tem skoraj nič. Ali ni čudno. Otroci brezskrbno hodijo po obeh straneh ceste, motorna vozila jo pa tudi v vaseh mirno »šibajo« dvajset, trideset kilometrov na uro prehitro. Nas pa, kot da nas vse to nič ne briga in ne skrbi. Danes, jutri po spet prometna nesreča. Ali se bomo čutili kaj soodgovorne?!

Občan



V grobeljskem drevoredu spet odmetavajo smeti. Kaj pomaga trud, če pa so nekateri...

Tako je to...

Pa bi radi druge učili kulture...

S skupnimi močmi smo v septembru uredili Grobeljski drevored. Bil je spet lep, mlad in čist. Bilo nam je lepo in svečano tistega sončnega jesenskega dne.

Pa ni bilo treba niti štirinajst dni, da se je stara pesem ponovila: bilo je nemara na večer ali ponoči, ko je prvi pripeljal smeti in jih odvrgl v drevored. Pripeljal je tudi drugi, pa tretji. V lep in skoraj že čist gozdiček tudi nekdo: ostanke svoje nanovo postrizene ograje, saj si je zaželel, da bo imel okoli doma lepo; pripeljal v gozdič in odvrgl. In tako smo tam, kjer smo: s svojo nekulturo, ki bi jo drugim radi prodajali za kulturo...

Koga za vraga goljufamo, če ne samega sebe? Drugi so nas spregledali, že zdavnaj.

Mi pa bi tako radi druge učili kulture; tu, mi, podalpski Slovenci, ki smo že po nekakšni božji danosti MITTEL-EUROPA...

Kadar francoskemu predsedniku Francoisu Mitterrandu v njegovi lastni državi kaj posebno ni všeč in je nad čem posebno zgrožen in jezen, menda zakolne — »Prekleti balkanizem!« Jaz tudi! Le da ne po francosko!

Brojan

Moravče:

Ročna dela, stari predmeti, kmečke dobrote!

Nedelja, 24. september 1989 bo ostala še dolgo v spominu moravških upokojencev na drugo razstavo ročnih del, starin in domačih dobrot. Razstava je bila odprta le en dan v društvenih prostorih v Moravčah. Razstavljeni so bili predvsem izdelki dveh let. Upokojenke so jih pletle, šivale in kvačkale v zimskem in spomladanskem času. V razstavi je sodelovalo 39 upokojencev in upokojenk s skupno 221 razstavljenimi predmeti. Razstavljeni so bili gobelini, pletenine, vezeni predmeti, ročno šivani prti raznih dimenzij, akvareli, rezbarski izdelki, fotografije, značke, izdelki iz lesa in stari predmeti. Da je bila razstava zanimiva, dokazuje velika udeležba obiskovalcev in prost vstop na razstavo.

Razstavo sta popestrila upokojenka Tone in Rado s svojimi stari eksponati. Rado Kokalj pa je tudi igral na citre v spremljavi pevcev in pevki. Razstava, ki je bila po mnenju obiskovalcev doslej ena najlepših v domžalski občini, saj si jo je ogledalo več kot 350 obiskovalcev — domačinov, pa tudi obiskovalci iz oddaljenih krajev: Kam-

nika, Radomelj, Mengša, Domžal, Lukovica, Ljubljana, Zagorja ob Savi, Litije in Vač. Razstavo si je ogledal tudi predsednik občinske konference SZDL Domžale, tovariš Maks Jeran.

Upokojenke so na stojnicah pred društvenim domom razstavljale in prodajale domače izdelke: razno pecivo, krofe, fiancate, domač kruh in jestvine — klobase s kruhom, bile so na voljo alkoholne in brezalkoholne pijače, pa domače in mendo žganje. Na razstavi so sodelovali tudi narodne noše in tako privabljale obiskovalce na ogled razstave.

Društvo upokojencev Moravče se zahvaljuje vsem razstavljalcem ročnih del in tistim, ki ste prostovoljno prispevali denar za organizacijo razstave ter RTV Ljubljana za brezplačno objavo naših razstavljenih predmetov. Moravške upokojenke in upokojenci bodo tudi v prihodnje še pripravljali še podobne razstave. Če sedaj vabijo vse upokojenke, da v zimskem času pripravijo čimveč ročno izdelanih predmetov.

Jože Novak



Moravški upokojenci in upokojenke so v ozadju, njihove dobrote pa v ospredju.

Po osvojenem naslovu republiških prvakov za leto 1989 med pionirji!

Sprejem pri županu

Pionirje KK Domžale, ki so v letošnjem letu v pionirski konkurenci osvojili med mladimi košarkarji v Sloveniji najvišji naslov, je pred dnevi sprejel predsednik Skupščine občine Domžale Peter Primožič.

Potem, ko jih je pozdravil, je poudaril pomembnost dosežka, ki je velik tako za telesno kulturo v občini, za občino samo, za starše tekmovalcev in seveda za same športnike. Poudaril je, da njihov uspeh — naslov prvakov — že odmeva v občini in da naj tudi v prihodnje krepki tekmovalni duh med vsemi športniki.

Naslov prvakov je plod kontinuiranega dela več let. Generacija, ki je začela z rednim delom pred osmimi leti (začetnik dela z mladimi Jani Savnik in tedanjem prvem razredu), se je preoblikovala v uspešen športni kolektiv. Za njimi je več sto treningov, mnogo prijateljskih in prvenstven-



Sprejem za mlade košarkarje, prvake SRS v košarki med pionirji pri predsedniku Sob Domžale Petru Primožiču.

nih tekem. Vse to je zahtevalo veliko osebne prizadevnosti igralcev, trenerja in vodstva. Na površje pa naplavljiva zahteva, da bi ustrezneje financirali to zvrst kvalitetnega športa, saj naslov v eni od zelo razvitih športnih panog gotovo pomeni odgovornost za naprej ne le ekipe temveč tudi vse naše, zlasti športne javnosti.

Kaj pravi o treniranju in tekmovanju pionirske ekipe košarkarskega kluba Domžale v tekmovalni sezoni 1989 njen trener Brane Kuzma:

Bogato poplačan trud . . .

Ekipo igralcev, ki so bili rojeni leta 1975, sem začel selekcionirati leta 1987. Na začetku smo imeli treninge dvakrat tedensko, kjer smo izpopolnjevali predvsem individualno tehnično znanje. Hkrati ob treniranju osnovnih elementov košarkarske igre smo igrali tudi v pionirski ligi v konkurenci ekip, v katerih so igrali leto dni starejši igralci.

Tako smo si nabirali dragocene igralne izkušnje. Kasneje so se nam pridružili še igralci, ki so prej pretežno igrali z leto starejšimi vrstniki, vendar so rojeni v letu 1975. Tako je ekipa na koncu štela 19 igralcev, s katerimi sem začel trenirati trikrat tedensko, po naprej določenem programu. Dva meseca kasneje se je tako formirana ekipa vključila

v medobčinsko pionirsko ligo, kjer pa konkurenca ni bila dovolj močna, zato smo poleg prvenstvenih tekem odigrali še več dodatnih trening tekem z močnimi ekipami iz drugih tekmovalnih skupin. Prvenstvo smo končali z osvojitvijo 1. mesta in se tako uvrstili v četrtfinale pionirskega prvenstva Slovenije. Kljub temu, da so bile v tem obdobju tudi letne počitnice, smo treniranje prekinili le za kratek čas in tako pričakali četrtfinalni turnir dobro pripravljeno. Oba nasprotnika, ekipi Ježice in Litije, smo premagali in se uvrstili v polfinale, ki je bil v Domžalah. Na tem turnirju sta poleg naše ekipe sodelovali še ekipi Nove Gorice in Branika iz Maribora. Tudi tu smo osvojili 1. mesto in se uvrstili v finale, s

čimer je bil naš osnovni cilj dosežen. S prizadevnim delom v štirinajstih dneh, ki so preostali do finalnega turnirja, so igralci svojo igralno formo še dodatno utrdili, tako da smo tudi finale pričakali z upanjem na še večji uspeh. Na zaključnem turnirju smo v prvi tekmi premagali ekipo Olimpije iz Ljubljane in potem v razburjivem finalu še ekipo Novega mesta, ter tako osvojili naslov republiškega pionirskega prvak za leto 1989. Če na koncu poskusim oceniti delo ekipe v celoti, moram ugotoviti, da je ob dobrem tehničnem in taktičnem znanju igralce odlikovala izredna pridnost in borbenost, kar se je na koncu bogato poplačalo.

Trener: Brane Kuzma

Ekipo TK Domžale — novi slovenski prvotigaš

Člansko moštvo teniškega kluba Domžale je v letošnji sezoni prvič tekmovalo v 2. republiški teniški ligi in je že kar v prvi drugoligaški sezoni doseglo največji uspeh — 1. mesto.

V tekmi PLAY-OFFA za uvrstitev v 1. republiško ligo so v dveh tekmah premagali ekipo prvotigaša iz Nove Gorice in s tem uvrstitev v prvo republiško ligo. Tako jim je v dveh sezonah uspel preboj iz 3. v 1. republiško ligo, kar je izreden uspeh.

Ekipo so sestavljali: Sašo SVOLJŠAK (kapetan), Sašo ŠTIFTAR, Brane SVETLIN, Iztok OREHEK, Tone PREŠEREN, Davor VRANČIČ, Grega ŠKET.

V novi sezoni bo ekipa ostala v isti sestavi, pridružil pa se jim bo še Aleš BERGELJ, ki dela v klubu kot profesionalni trener, v minuli sezoni pa je igral za ekipo Titovega Velenja.

Rezultati tekmovanja v 2. republiški ligi:

1. kolo	Domžale : Rakek	9:0
2. kolo	Sežana : Domžale	0:9
3. kolo	Domžale : Slovan	6:3
4. kolo	Domžale : Novo mesto	9:0
5. kolo	Koper : Domžale	3:6
PLAY OFF	Domžale : Nova Gorica	8:1
	Nova Gorica : Domžale	2:7

Na sliki ekipa TK Domžale:

Stojijo od leve proti desni: Sašo ŠTIFTAR, Grega ŠKET, Brane SVETLIN, Iztok OREHEK

Čepijo od leve proti desni: Davor VRANČIČ, Sašo SVOLJŠAK, Tone PREŠEREN

Sašo SVOLJŠAK



Sezona je za nami:

Atletika v letu 1989

Letošnje leto je sponzorstvo oz. pokroviteljstvo nad mladimi atleti in atletinjami Atletskega kluba Domžale prevzela delovna organizacija TOKO, za kar se ji iskreno zahvaljujemo, z dosežki in rezultati pa smo dokazali, da rezultati lanskega leta niso bili slučajni. Prvega tekmovanja smo se udeležili takoj po zimskih pripravah že v februarju na Spomladanskem krosu, ki je bil v Kopru. Ekipna uvrstitev med 5 ekip v SR Sloveniji pa nam je bila spodbuda za vsa naslednja tekmovanja. Letošnje leto smo se udeležili nekoliko več tekmovanj tako kvalifikacijskih, (Ljubljana, Postojna, Celje, Koper) kot samih finalov.

Uvrstitev v finale — to pomeni imeti rezultat med 12 najboljšimi v SR Sloveniji ter seveda kasneje na ravni SFRI. Uvrstitev v finale je velik dosežek, saj v nekaterih starostnih kategorijah ali posameznih panogah potekajo kvalifikacije za uvrstitev v finale na posameznih tekmovanjih.

Spomladi in jeseni smo se udeleževali tekmovanj v krosu, v sami sezoni pa smo dali poudarek tekmovanjem na atletski stezi oz. atletskih vadiščih. Nekaj najboljših rezultatov:

Tomu VREŠ, starejši mladinec se je v teku na 800 m uvrstil tako v finale SRS kot SFRI ter dosegel v Osijeku 5. mesto, kar je ena najboljših uvrstitev v Jugoslaviji.

Janez BLAŽIČ je postal članski republiški prvak v velikem maratonu, 1. mesto je osvojil v izredno težkih okoliščinah in v izredno slabem vremenu.

V finale atletskega pokala Slovenije za posameznike so se v finale uvrstili: Mateja ŽEKAR, Jože PIRNAT, Tomu VREŠ, Iztok VRHOVNIK, Janez BLAŽIČ, Mateja MARKIČ.

Zaključek sezone smo uspešno prestali na Jesenskem krosu Dela, kjer smo med 46 ekipami ponovno osvojili odlično 4. mesto v SR Sloveniji.

Tekma v Kopru pa se je končala takole: Damjan BARIČ, 2. mesto, starejši pionirji Žiga JERE, 3. mesto, mlajši pionirji Silvana ĐURINAC, 8. mesto, starejše pionirke A Špela KRŽAN, 5. mesto, starejše pionirke B Karmen HORVAT, 8. mesto, starejše pionirke B Mateja ŽIVIČ, 14. mesto, mlajše pionirke A Vesna SOVINČ, 10. mesto, mlajše pionirke B Katja OGOREVC, 4. mesto, mlajše mladinke Mateja ŽEKAR, 9. mesto, starejše mladinke Tomu VREŠ, 9. mesto, starejši mladinci Iztok VRHOVNIK, 8. mesto, člani Janez BLAŽIČ, 12. mesto, člani

Ekipno je zmagala reprezentanca občine Titovo Velenje z 947 točkami, saj je praktično osvojila polovico prvih mest v vseh starostnih kategorijah, 2. mesto občina Maribor z 898 točkami, 3. mesto občina Trzin z 890 točkami, 4. mesto občina Domžale z 878 točkami, 5. mesto občina Celje z 862 točkami, 6. mesto občina Novo mesto z 839 točkami, 7. mesto občina Kranj s 794 točkami itd.

Strokovno delo je potekalo v okviru naših možnosti, saj smo imeli 3 trenerje za teke ter 1 trenerja za mete. Vsekar potrebujemo še več pravega strokovnega dela, ki ga bomo uresničili s pomočjo našega sponzorja, od katerega pričakujemo vendarle nekaj več pomoči, kot smo jo prejeli v letošnjem letu.

Marjan Gorza

Motociklistično prvenstvo Jugoslavije za leto 1989:

AMD Domžale ponovno najboljši v državi:

Spet mnogo državnih naslovov . . .

Avto-moto društvo Domžale je na motodromu na Grobniku tudi letos zelo uspešno izpeljalo zadnjo dirko motoristov za državno prvenstvo. Glavno pokroviteljstvo je tudi tokrat prevzela Skupščina občine Domžale. Pokrovitelji razredov pa so bili še: do 50 ccm — Tomos-Koper, do 80 ccm — Tesnila-Trebnje, do 125 ccm — Helios-Domžale, do 175 ccm — Loterija-Slovenija, do 250 ccm — Kafe bar »Deteljica«-Rodica, do 750 ccm — Avto Tehna-Ljubljana, prikolice do 1000 ccm — Servis Janez Lenček-Domžale, Kawasaki Cup 250 KR-1 — Jeklotehna-Maribor. Organizatorjem so pomagali tudi športni funkcionarji iz AMD Mengeš. Za prevoz osebja iz Domžal na Grobnik in nazaj pa so poskrbele s svojimi kombiji delovne organizacije Avto-servisa, Papirnice, Termita, Tosame in tovarne Universale. Gostinske usluge za osebje organizatorja in gledalce so bile zaupane baru Deteljica. Mengeška godba in moravske mažoretke pa so še popestrili slovesen uvod v zaključno dirko. Pozdravni govor v imenu pokrovitelja pa je opravil predsednik IS občine Domžale ing. Anton Preskar.

Lepo vreme je še pripomoglo k dobremu razpoloženju tekmovalcev, ki so s svojimi drznimi vožnjami navdušili številne gledalce. Tekmovalci iz AMD Domžale so bili še posebno pripravljeni z zmagani v vseh razredih, kjer so nastopili. V razredu do 50 ccm je tudi v zadnji dirki zmagal naš novi prvak Igor Jerman in tako potisnil lanskega prvaka Roka Kreča na drugo mesto. Janez Pintar je po lanski poškodbi ponovno dokazal kdo je najboljši v razredu do 80 ccm. Mladi Gregor Gorec pa si je pridikal svoj drugi naslov državnega prvak v razredu do 125 ccm. Največja gneča Domžalčanov je bila v razredu do 250 ccm, kjer si je Martin Šraj s tretjim zaporednim naslovom prislužil tudi »Zlato čelado«. Jure Lampe je postal viceprvak, dobre uvrstitve pa so dosegli še Marko Mihič, Roman Jeriha in Mitja Gustinčič. Daren Dimitrijevič pa je po

zmagi na zadnji dirki pristal na drugem mestu v skupni razvrstitvi v razredu do 750 ccm, kjer so nastopili še Branko Lipnik, Drago Kreč in Jure Lampe. Najboljši v razredu Kawasaki je bil vsestranski Jure Lampe pred klubska tovarišema Dorianom Dobričem in Romanom Jeriho, Tomaž Burgar pa je bil šest.

Direktor dirke Peter Verbič pa je na koncu izredno uspešne organizacije in tekmovalnih uspehov svojih tekmovalcev zatrdil, da se prihodnjo sezono že dobimo na letališču v Mariboru, kjer popešeno tečejo priprave za ureditev motodroma.

Držimo pesti, da se uresniči že dolgo načrtovane ideje organizatorjev in težko pričakovane želje tekmovalcev ter nestrpnih gledalcev ljubiteljev motošporta.

Stane Benkovič



Že tretjič zapored prvak v kategoriji do 250 ccm — Martin Šraj. S tem si je pridobil največje priznanje zlato čelado.

Mladi Gregor Gorec, najobetavnejši med dirkači na motociklih je že drugič zapored državni prvak.

Srečanje telesnokulturnih delavcev

Obveščamo vse prijatelje športa in rekreacije, da bo srečanje telesnokulturnih delavcev ter športnikov že trinajstič zapored v Dvorani komunalnega centra Domžale. Prireditev bo v soboto, 9. 12. 1989 z družabnim srečanjem. Na srečanju bodo podeljena priznanja telesne kulture, plakete telesne kulture ter Bloudkove značke. Prejemniki odličij bodo dolgoletni športni funkcionarji, organizatorji, trenerji ter seveda športniki za svoje dosežke.

Podelitev priznanj Stanka Bloudka

Letošnje leto bo osrednja slovenska prireditev ob podelitvi priznanj Stanka Bloudka v naši občini. Telesnokulturna skupnost Slovenije je zaupala športnim delavcem naše občine, da pripravijo to prireditev. Podelitev priznanj Stanka Bloudka bo 23. novembra ob 20.00 uri v Dvorani komunalnega centra Domžale. Prireditev bo povezana s kulturnim programom, celotno svečanost pa bo prenašala tako RTV Ljubljana, kot radio Ljubljana.

Mali oglasi

Čistimo greznice s traktor-
sko cisterno 8 m³. Telefon:
722-056.

Prodaj akvarij večjih di-
menzij s kompletno opremo.
Za dvakrat tedensko čiščenje
stanovanja iščem pomoč v go-
spodinjstvu. Retelj, Koviče-
va 10, Domžale.

Francoščino in italijanščino
prizadevno in zelo uspešno in-
štruiram v Domžalah. Telefon:
327-255.

Ugodno prodaj 2 kom rab-
ljena jogi. Orazem Marinka,
Trnjava 25 pri Lukovici.

V Domžalah najemam gar-
sonjero ali enosobno stanovan-
je po možnosti brez predpla-
čila. ŠIFRA: »MAMICA Z
OTROKOM«.

Mamica z otrokom nujno
išče sobo s souporabo kuhinje
in kopalnice ali stanovanje v
Domžalah. Telefon: 713-053,
popoldan.

Delavnico 100 m² s telefo-
nom blizu Domžal oddam v
najem. Naslov v oglašnem od-
delku.

Redno ali honorarno zapo-
slijev dobi šivilja za izdelovan-
je oblačil iz tekstila in usnja.
Telefon: 721-041.

Ugodno prodaj omaro za
dnevno sobo, kavč in dva foto-
laja. Telefon: 721-828.

Zaganje drv na vašem domu
s traktorjem. Urbančič Kon-
rad, Dob, Ul. Bratov Miš.

Polaganje, brušenje in laki-
ranje parketa, polaganje
plastike, tapisona in plute ter
polaganje lesenih stenskih in
stropnih oblog. Stražar, tele-
fon: 712-176.

Inštruiram matematiko, fizi-
ko in osnove elektrotehnike.
Telefon: 738-662.

Zaganje drv na domu. Tele-
fon: 721-286 zvečer.

Prodaj dve otroški in eno
moško kolo. Telefon 724-350
— popoldne.

Nemščino in angleščino in-
štruiram — vse, otroke in
odrasle. Informacije po telefo-
nu: 738-645.

Hranilno kreditna služba
obvešča:

Vse varčevalce Hranilno
kreditne službe Domžale ob-
veščamo, da smo s 1. 11.
1989 spremenili pogoje var-
čevanja.

Avista hranilne vloge obre-
stujemo v višini 75% stopnje
revalorizacije (75% R). Pripis
obresti je trimesečen.

Obresti do 1. 1. do 31. 10.
1989 bomo vpisovali po 15.
11. 1989 na vseh blagajnah
HKS



S cvetjem ti grob krasimo,
v trajno ljubezen in spomin
cvetje s solzami orosimo,
a v srcih je še vedno polno
bolečin...

V SPOMIN

MARJANU KOSU ml.
iz Krtine

Mineva peto leto, odkar si
se tiho, za vedno poslovil od
nas. Hvala ti za vse, za vsak
tvoj nasmeh, ki si nam ga
podaril, za vso tvojo neiz-
merno skrb, dobroto in lju-
bezen, ki smo jo uživali, do-
kler si bil med nami.
Vsi njegovi



Zdaj iščem te na cestah
nepoznanih,
strmim v obraze neprijazne,
tuje
in mi hudo je. Ko pa je
najhuje,
te najdem v svojih sanjah
pokopanih.
(Mila Kacič)

ZAHVALA

Ob nepričakovani smrti
našega ljubega

JANEZA HOMARJA

se iskreno zahvaljujemo
vsem, ki ste nam v težkih
trenutkih stali ob strani,
nas tolažili in pomagali.
Hvala vsem govornikom,
pevcem, godbenikom, lov-
cem, zadrudnikom za lepo
slovo, s katerim ste dokaza-
li, da ste ga imeli radi in ga
spoštovali.

Še enkrat iskrena hvala
vsem, ki ste sočustvovali z
nami.

Njegovi najdražji.
Mengeš, Podbrezje.



ZAHVALA

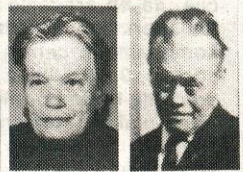
Ob boleči izgubi naše dra-
ge mame, stare mame, se-
stre in tete

ANE CENCELJ
Ahanove mame
roj. Šinkovec

se iskreno zahvaljujemo
vsem sosedom, prijateljem
znancem, delovnim kolekti-
vom in KS Dob za izrečena
ustna in pisna sožalja, po-
darjeno cvetje ter vsem, ki
ste namesto cvetja darovali
v druge namene. Iskreno za-
hvalo namenjamo dr. Petru
Cerarju in patronažnim se-
stram ZD Domžale za izka-
zano pomoč, moškemu pev-
skemu zboru iz Radomelj za
zapete pesmi ob slovesu in
gospodu župniku Mihu Žni-
darju za lepo opravljeni po-
slovilni obred. Hvala vsem,
ki ste jo pospremili na njeni
zadnji pcti.

Vsem še enkrat iskrena
hvala!

Vsi njeni



Srce je tvoje dalo vse, kar je
imelo,
nobene bilke zase ni poželo,
spomini nate zdaj živijo
in solze naše tvoj grob
rosijo.

(narodna)

V SPOMIN

13. novembra mineva
10 let, odkar nas je zapustil
naš dobri ata, stari ata in
18. novembra mineva 5 let,
odkar nas je zapustila naša
dobra in zlata mama, stara
mama, sestra in teta

JOŽE in IVANA PERGAR
iz Prapreč

Spomin na vaju bo ostal
vedno živ.

Vajini hčerki z družinama

Novi storitvenik:

Stihl motorne žage popravljam...

V Srednjih Jaršah, v bližini gostilne Bunkež sem odprl
servis motornih žag STIHL.

Cenjene stranke vabim za storitve, hkrati pa nudim
servis tudi na motornih žagah Dolmar in Husqvarna.

Dobro sem založen z rezervnimi deli!

Janez Škofič,

Sr. Jarše 44

Domžale

Namesto na odpad — zaslužite
denar...

Z odpadki — v Srednje Jarše!

V Srednjih Jaršah že nekaj časa de-
luje zasebni odpad, kjer se lahko znebi-
te odpadkov! Plačali vam bodo po ce-
nah, ki so večje, kot mislite. Če ne ver-
jamete: z odpadki k Borutu Zalokarju
v Srednje Jarše!

Dne 5. oktobra popoldan je izbruhnil požar na kozel-
cu MARTINA CERARJA, Kranje brdo 7. Vsem, ki ste nam ob
nesreči nesebično priskočili na pomoč: sosedom, gasilcem
iz Krašnje, Doba in Domžal, iskrena hvala!

Martinovčevi

Zahvala poštenjaku!

Pred dnevi se je v uredništvu oglašil občan MATO
MIKANEC iz Domžal, Prešernova 38. Sredi oktobra
(točno 16. 10. 1989) je na cesti »Pri Deteljici« v Dom-
žalah izgubil dokumente ter večjo količino denarja.

Izgubljeno je našel:

JANKO GRILJ iz kraja Dole št. 1 pri Moravčah.

Še tako velika zahvala poštenjaku je premalo, da
bi z njo mogli izreči občudovanje nad njegovo pošte-
nostjo. Veseli smo, občan Janko Grilj pa ponosen, da
lahko napišemo: še so poštenjaki.

Pletenine Vida:

Tudi dopoldne je poslej odprto...

Tudi dopoldne lahko dobite pletenine!

Do konca leta bo trgovina s pleteninami Vida
odprta tudi v dopoldanskem času in sicer od 9
do 11. ure.

Popoldne imamo odprto od 15. do 19. ure.

Cenjenim strankam se priporočamo!

OSNOVNA ORGANIZACIJA ZSMS HOMEČ NOŽICE

VABI

na zanimivo predavanje z diapozitivi z naslovom:

»Nekoč je bilo na divjem zahodu«

Predavanje govori o trimesečnem popotovanju po
Združenih državah Amerike in obsega: avtostop od
Atlantika do Pacifika, ameriška velemesta, Veliki kanjon in
puščave ameriškega jugozahoda.

Predavanje bo vodil Jože Lenič.

Vsi, ki vas stvar zanima ste vabljeni

V PETEK, 10. NOVEMBRA 1989 ob 18.00 uri v GASILSKI DOM
NA HOMEČ.

Vabi mladina Homca in Nožic!

OBVESTILO GRADITELJEM STANOVANJSKIH
HIŠ IN POSLOVNIH PROSTOROV

— Izločanje gradbenih načrtov

Tudi v letošnjem letu se nadaljuje ustaljena prak-
sa izločanja gradbenih načrtov individualnih gradite-
ljev stanovanjskih hiš in delavnic, ki jim je preteklo
10-letni rok hrambe, kot določajo predpisi.

Letošnje leto se bodo izločali načrti za leto 1980
(začetek postopka). Obveščamo vse zainteresirane
občane, da lahko prijavijo in prevzamejo svoje načr-
te v roku 15 dni od dneva objave v Občinskem poro-
čevalcu v glavni pisarni ali pri arhivarju Skupščine
občine Domžale.

Po trem roku bodo navedene načrte uničili.

Sekretariat za občo upravo
OBČINE DOMŽALE

ZDRAVSTVENI DOM DOMŽALE

TOZD »SOZV DOMŽALE«

Higiensko-epidemiološka služba:

Cepljenje proti gripi

Za jesensko-zimsko obdobje 1989-1990 je predvideno
neobvezno cepljenje proti gripi. Dosedanje izkušnje v SR
Sloveniji kažejo, da je cepljenje edini ukrep, ki zagotavlja
določeno stopnjo individualne in kolektivne zaščite ter ima
poleg zdravstvenega tudi ekonomski pomen, saj v primeru
epidemije ne pride do večje odsotnosti z dela in zastojev pri
produkciji.

Za cepljenje je na razpolago inaktivirano ali mrtvo cepi-
vo proti gripi, ki vsebuje soje virusa influence, ki bodo pov-
zročili morebitno epidemijo. Cepimo z dvema dozama cepi-
va po 0,5 ml v presledku enega meseca, v predel nadlahti.
Posebej priporočljivo je cepljenje starejših od 60 let, bolni-
kov s kroničnimi obolenji srca, dihal in metabolizma ter bol-
nikov, pri katerih ne obstojajo kontraindikacije za cepljenje.

Cena 2 x popolnega cepljenja z mrtvim cepivom je
289.900.— din. Delovne organizacije, ki imajo obratno am-
bulantno ter vse šole plačajo samo cepivo (146.400.— din).

Cepljenje posameznih zainteresiranih občanov bo orga-
nizirano v ambulantah ZD Domžale, cepljenje večjih kolekti-
vov pa bo potekalo v dogovoru z delovnimi organizacijami.
Vakcinacija naj bo čimbolj množična, ker je od višine od-
stotka cepljenih oseb odvisna zaščita prebivalstva pred bo-
lezni.

V primeru slabega zanimanja ter manj kot 70 odstotkov
prijavljenosti cepljenj, le teh ne bomo organizirali po delov-
nih organizacijah in šolah. Prijave vseh zainteresiranih
kolektivov je treba poslati najkasneje do 10. 11. 1989 na
zgoraj navedeni naslov.

Planinsko društvo Domžale:

V alpinistično šolo vabijo

Znano je, da je v domačem planinskem dru-
štvu organizirana obilica različnih aktivnosti. Ena
med njimi je delo v alpinističnem odseku. Ker želijo
pomladiti in pomnožiti število tistih, ki se z alpiniz-
mom ukvarjajo, vabijo vse, da se v alpinistično šolo
vpišejo. Vanjo se lahko vpišete vsak četrtek med 19.
in 20. uro. Vpis bo trajal do konca oktobra, vpišete
pa se lahko v prostorih PD Domžale na Kopališki 4
(stavba ob bazenu).



V Domžalah si prizadevamo, da bi ustanovili občinski
radio: v SKUŠ ga pa že imajo. Neodvisnega!

Neodvisni RADIO SKUŠ

Medtem, ko domački SZDL meri temperaturo razpolo-
ženja, da bi v občini ustanovili radijsko postajo, je na Sred-
nji kovinarski in usnjarski šoli zaživel neodvisni radio. Oglša-
ša se med glavnim odmorom in je povsem v rokah učencev.
Ni cenzuriran, saj je glasba »predinja«, da bi ga poslušali
učitelji.

Če imate kakšno glasbeno željo, jo povejte tem štirim
napovedovalcem, tehnikom in jahačem plošč (D. J.). Nero-
dno je le to, da boste želeno skladbo morali priti poslušat v
šoli, saj žice tega radia ne sežejo izven zidov drugega doma
učencev.

Tekst in foto: 03-08

Nagradna križanka ob 7. novembru, občinskem prazniku Koprivnice

Razpis nagrad NAGRADNE KRIŽANKE ob 7. novembru, občinskem prazniku pobratene občine Koprivnica:

Rešitve današnje NAGRADNE KRIŽANKE, ki jo objavljamo ob občinskem prazniku pobratene občine Koprivnica, pošljite v uredništvo Občinskega poročevalca, Ljubljanska 70, 61230 Domžale, p. p. 2 do 20. novembra 1989. Nagrade so prispevali delovni kolektivi iz Koprivnice in sicer:

GENERALTURIST (vikend za dve osebi na Plitvičkih jezerih), AVARD (maska za potapljanje in zaščitna prevleka za obleko), SLOGA (copate za tenis), POMKA (blago za obleko), ČAZMATRANS (praznovanje Novega leta na Madžarskem za dve osebi), RENOTEX (paket izdelkov), BILOKALNIK (dve stojali za časopise), IZVOR (darilni paket kozmetike), PODRAVKA (dva darilna paketa), HLEBINSKA GALANTERIJA (monografiji »Mirko Virius« in »Podravski zbornik«).

										ZADETEK PRI NOGOMETU	HITLERJEV PODANIK	NOTRANJSKA GORA	STARODAVNA LJUBLJANA	DEŽEK	VESOLJEC	LJUDSKI VRT	PEVEC JONES	OREL	RILČEK	SOSEDNJA DRŽAVA	ŽIVALSKA ZVRST	MATERIJA		
JUG. TURIST AGENCIJA																								
POSTAVITEV NA LASTNE NOGE																								
LENOBA																OSTANEK PRI PREDELAVI SLADKORJA								
PODVODNA PRIPRAVA UMRLI SRB. PISATELJ (DANILO)																TEPEČEK	AM. DENAR PARTIZAN. NAČIN VOJSKOVANJA							
OROĐJE														Ž. IME MESTO V DRŽAVI KENTUCKY						PRITOK BALKAŠKEGA JEZERA				
IVO VAJGL												ZVEZA, DOGOVOR	TYARINA VERGILOVA PESHITEV					CUNJE	JAPONSKI DENAR					
GLEDALŠKI SODELAVEC																				SRB. M. IME SKLADatelj (LOJZE)				
CAP KENNEDY																						ODLIČNI MEHSKI SLIKAR (DIEGO)	FINSKO JEZERO	ŠPORTNA IGRA
ZBISTRITEV	KANON	TURKU	REŽISER KRAGLJ																					
KRAJEVNA SKUPNOST	TOVARNA V MARIBORU LOČENEC																							
ŽITNI OSTATKI											GROFLJA V ANGLIJI	BOJNI STRUP HONORE DAUMIER												
ZASTAVA											NOVINAR VIDMAR VULKAN NA SICILIJI	NAJVIŠI UMET. HRAM PRI KOPRIVNICI	MOTOR											
ZAREZA	JED	TURIST AGENCIJA V PODRAVINI	POŠKOBA	EVROPSKO GORSTVO	SPACENA GUBA	ZRAKOPLOV	NERODEN DEKLIC RAVNICA					KROJAŠKA DEL. ORG. V KOPRIVNICI	DEL. ORG. IZ GOLE	PODVODNE PASTI Ž. MUSLIM. HLACE										
TRGOVSKA DEL. ORG. V KOPRIVNICI			POKRAJINA V FRANCJI																					
VELIKA ZAVZETOST			PREHRAMBENA IND. STRIJA V KOPRIVNICI											RUSKI VIOLINIST (LEONID)	ZNANJE GLADINE STAROŽID. KRALI	ZVER NIVO	KIS	PERNATA ŽIVAL						
NABIRANJE											ALPINIST. ODSEK	DEL. OBLIČJA SLOVAN. BOGINJA LEPOTE	ZAPREKA	MATI	ORANJE DANEU									
ODISEJEVA DOMOVINA			PRETOK	DELOVNO PODROČJE	OTOČAR KERŠOVANI	OBRTVENA DEL. ORG. V KOPRIVNICI	SESTAVINA PIVA					DEJANJE KI HUDO PRIZADENE SESTAVITEV												
OŠTEVLJENA VREDNOST IZDELKA											ZLEZA POD SEČNIM MEHURJEM POKRAJINA V SLOVENIJI	ZGANJE GABIN												
RIMSKI POZDRAV			PRESTAVLJANJE EDUARD MANET											ERBIJ	OSNOVNA MERA ŽELEZ. OBRAT									
DOMŽALE	ŠEF 40 RAZBOJNIKOV	RIMSKA BOGINJA POLJEDELSTVA SODRUG											OČE IT. SKLADATELJ (-SEVILSKI BRIVEC-)	BOLNIŠNICA	LITERAR. RAZPRAVA KRİK	KRIŽANKA: FRANCI PAVSER	GRELNO TELO	GLASBENIK SOSS	PODJEJE IZ KOPRIVNICE	DOMŽALE				
ARABSKI ZREBEC			GENTLEMAN PODLOŽNIK											OROĐJE	REDKO OBDOBJE OBER	DVOJICA CESTNI ZAVOJ								
POGON DIVJADI			CERAR UKAZ											GOZDNI SADEŽ SLOV. KIPARJA					BEBEC MESTO V ZRN					
RUSKI PISATELJ (VSEVOLOD)											SOVJI GLAS					VELIČASTNOST DEL. STOPALA								
ORIENT. TRŽNICA											RIMSKI CESAR	ZLODEJ	PARK HUS						STROJ	VSE V REDU PESTNER				
MESTO V KAZAHSTANU											SP. DRUŠTVO V LJUBLJANI LJUBLJANSKI DNEVNIK					ŠKANDAL MARTIN EDEN								
LESNA INDUSTRIJA V KOPRIVNICI															Ž. IME					NENASIČEN OGLJIKOVODIK				
AVGUST SENOA	ZASTOR. ZAVESA												RTV NAPRAVA					ZNAMKA ŠVIC. UR						

Sončni ljudje iz črne hiše . . .

Stari Domžalci, ki jih je vse manj, pa vendar ne tako malo tožijo, kako je v Domžalah vse manj lepo živeti. Kako so vsi odtujeni, da drug drugega ne poznajo, ker je pač toliko priseljenec, da se redki stari domačini porazgubijo med njimi.

Nekoliko poznam Domžale in trdim, da ni tako hudo, posebno, če prilagodljivost zavzema določeno stopnjo. Poznam kar nekaj ulic, kjer so stanovalci organizirali, sicer neuradno nekakšne ulične skupnosti in kjer so sosedje prijateljsko povezani med seboj ne glede ali je kdo star Domžalec ali priseljenec. Ljudje se obiskujejo in srečujejo ob rojstnih dnevih in godovih posameznikov, komaj čakajo na jubileje in druge praznike, samo, da se združujejo. Skupno se rekreirajo in hodijo na izlete. Skratka imajo se lepo, kjer to hočejo in kjer niso zavrti. Takih ulic ni malo. Žal pa so tudi taki, ki nikoli ne najdejo stika s sosedji.

Po zgledu družabnih ljudi, odprtih Domžalcev, so se pred kratkih prebudili prebivalci največjega bloka v Domžalah — SPB. Uslužbenke Integrala — Golfurist, ki imajo sicer svojo poslovalnico v SPB, črni hiši, kot jo nekateri imenujejo, so se spomnile, kako združiti lastnike in uporabnike številnih lokalov, trgovin in vseh vrst prodajalnic v neko skupnost med seboj, kot sosedje in trgovci, ki imajo iste interese, predvsem pa, da bi z združenimi močmi napravili iz črne hiše, s sivimi prehodi in hodniki, v katerih vedno piha, prijetnejšo privlačno barvito in poslovno okolje.

S primerno obrazložitvijo so šle iznajdljive in pogumne punce v tveganje in skicale prvo srečanje vseh zgoraj omenjenih. Uspeh je bil presenetljiv. Skoraj vsi so prišli dobre volje, se prijateljsko spoznavali, če se niso poznali že od prej. Ogled tehničnega muzeja v Bistri je bil za ogrevanje, končni cilj pa restavracija Močilnik.

K taki udeležbi so domžalske SPB-jevce nedvomno vzbudile tudi jugoslovanske in slovenske razmere. Če se na naših tleh prebujajo nevrtni, neobremenjeni in nevrščeni, zakaj bi SPB hiša ne dvignila glave. Pa jo je. Za razvojljavne jezikov je že med potjo poskrbel šef delikatese Hamham. Pa tudi drugi niso imeli čisto praznih torbic. Jih je bilo pač mnogo, ki so mislili na preskrbo. V Močilniku so jih pričakali s prijaznim pozdravom in glasbo, kar pač sodi k dobremu turizmu in gostinstvu. Spoznavanje se je začelo že pred večerjo. Po njej, ki je bila taka, kakršna Kranjcem sodi, se je vsak predstavil sosedu, to kar je: sami zanimivi poklici. In ker je vsak dodal še komentar, je razpoloženje raslo, dokler niso na lepem izginile vse najmarkantnejše osebe z organizatorji vred. Čuden občutek med preostalimi je minil, ko se je izkazalo, da so šli izbranci v poseben prostor na prvi delovni posvet. Neuradno se je zvedelo, da se SPB-jevci zavajajo svojih korenin in da od njih lahko pričakujemo precej presenečenj. Če je bilo prvo srečanje namenjeno samo spodnjim uporabnikom lokalov, bodo zdaj skušali vključiti v svojo ulično skupnost čimveč »ta zgornjih«. Iz črne hiše bodo napravili svetlo, toplo, lesketajočo hiščo, s številnimi trgovinami in vseh vrst prodajalnic, barčkov in še česa, kar je za prazenjenje žepov potrebno.

Po vmernih hodnikih in prehodih, ki jih je hiša polna, bo ob določenih urah vozil, pravijo da neslišno z ceneno energijo mini vlakce, skonstruiran med domačimi inovatorji: otroke in odrasle. Ti pa bodo, sporazumno z »vlakovodjem«, ki pa bo obvezno domač, uporaben upokojenec lahko vstopali in izstopali pred željenimi butiki, delikatesami ali kjerkoli. Lahko pa se bodo za majhen denar krožno vozarili po mili volji in uživali v domiselno, pravilčno izdelanih vagončkah. To je sicer vizija, vendar menda ni neizvedljiva. V SPB se življenje tako prebujajo. Za začetek bo že to nekaj. Od idejnih vodij uličnega združevanja SPB pa pričakujemo, da njihovi načrti obrodijo sadove; v to ne dvomimo, predvsem pa, da ne vržejo puške v koruzo. Za delavce v turistični agenciji, ki morajo biti polni idej ne bo težko. V to je prepričan.

Andrej Zajc

Slamice

ULTRA VIA PALS
Dekors, Iko, Agromercat, Mac, Pals, Ultra, Matos, Impuls, Via, Pantarhei, Exido — sama blagovnevenca in slovenskim ušesom prijetna imena novih mladih podjetij, ki dobro vedo, da je pol uspeha že ime, ki diši po Evropi. Se sreča, da v občini nimamo kakšnega strogega jezikovnega razsodišča za izražanje gnusa nad uporabo domačega jezika — bi bila ena not osirnih jezikov zanesljivo premalno . . .

KNJIGOVODSTVO SANJA
Uredništvo Občinskega poročevalca se čuti sposobno za izmišljanje ustreznih poimenovanj novih podjetij, kot jih kažejo najbolj domiselni podjetniki v naši občini.

Za začetek torej nekaj domačih idej:
ENJEDELPOMARANČE — Trgovina ali podjetje s sadjem in zelenjavo
GATEGORINDOL — Podjetje s spodnjim (moškim) perilom
DOBRRAMRHA — Podjetje za olepeševanje, krasitev in dekoracijo delavskega razreda
VUNGAPOTEŠNI MICKA — Podjetje za načrtovanje družine. Vsakršna podobnost s Sanjo, podjetjem za knjigovodstvo, je zgolj slučajna in ni zlonamerna.

IŠČE SE PREDSEDNIK . . .
Ugledna in avantgardna organizacija še vedno išče najustrežnejšo persono za opravljanje predsedateljskih funkcij. Kdor se čuti sposobnega, naj napiše program in ga obesi pod sindikalni plakat . . .

SAMO TEGA NE . . .
Po informaciji, da bo v Domžalah v kratkem odprt duty free shop, so v Mengšu zgrozjeni in jo jemljejo kot napad na lastno suverenost. Malce jim je v uteho samo to, da bančna hiša lepo uspeva . . .

BOLJE NEKAJ, KOT NIČ . . .
Mladina, zbrana v domžalski zvezi socialistične mladine, se je vrgla v investicijo. Odločili so se, da bodo zidali, saj jim še ni čisto jasno, kakšen naval bo po prenovi. Bolje nekaj kot nič, za začetek pa kar na »stengah« . . .

DEMOKRACIJE SE JE TREBA UČITI . . .
O, ti, ti, demokracija, ti, le kako si mogla! Po najdemokracijnejših postopkih izbran kandidat za vodstvo ene izmed naših organizacij, ki je v bazi in povsod drugje dobil popolno demokracijsko podporo, je izpadel že na samem začetku.

NAŠ PREDLOG
Informacija o razširitvi ceste Črnuče—Domžale je zelo razburkala občane. Predlagamo, da bi šla cesta čez parkirišče (zdaj že znamenito!) pri Veleblagovnicah. Predlog pa utemeljujejo s tem, da je zemljišče že odkupljeno, za kraj drugca pa, kot je videti, ga pa dolgoročno sploh ne bomo rabili . . .

VABILO PODOKNIČARJU
Uredniški odbor Občinskega poročevalca poklanja podokničarju naših zvesti bralci F. K. na Ulici Ljube Šerčarja in v ljudno prositi tovariša podokničarja, Francija PESTOTNIKA, da se izkaže, zlepe pod okno naše bralke in ji polepsa dan. Če si upa . . .

P. S.
Zvesta bralka stanuje v 14. nadstropju . . .

»PUST' ME, 'MAM INŠPEKCIJO . . .
... je bil najpogostejši refren občinskih funkcionarjev in drugih izvajalcev obrambnih priprav sredi oktobra, ko so nestrpo čakali visok inšpekcijski obisk iz republiške prestolnice. Zdaj, ko je ta odšel, imajo pa spet čas . . .

PREVERJENO V DNEVNIKU . . .
Občane, ki želijo razornozne informacije o telefonih, PTT napotuje preko LJUBLJANSKEGA DNEVNIKA naj si pomagajo s člankom o telefonih v Občinskem poročevalcu z dne 1. 9. 1989.



občinski poročevalec

Občinski poročevalec, glasilo Socialistične zveze delovnega ljudstva občine Domžale, izhaja dvakrat mesečno, vsa gospodinjstva v občini ga dobivajo brezplačno. Glasilo ureja uredniški odbor v sestavi: Marjan Bolhar, Matjaž Brojan, Anton Orel, Marjan Gorza, Pavel Pevec, Franc Tekavec, Vera Vojška, Cveta Zalokar-Oražem.

Glavna urednica: Verja Vojska, tel.: 721-321, odgovorni urednik: Matjaž Brojan, tel.: 711-686, tehnični urednik: Franc Mazovec, tel.: 323-841. Fotografije: Vi-do Repanšek.

Glasilo izhaja v nakladi 15.500 izvodov in ga tiska Tiskarna Ljudske pravice Ljubljana. Rokopise sprejema odgovorni urednik, Ljubljanska 70, Domžale p.p. 2. Poslanih rokopisov in fotografij uredništvo ne vrača. Uradne ure uredništva: ponedeljek in petek od 10. do 13. ure in sreda od 10. do 13. ure in od 14. do 17. ure. Glasilo je na podlagi sklepa izvršnega sveta SR Slovenije oproščeno plačila temeljnega davka od prometa proizvodnje.

Glasilo je bilo dne 25. 7. 1970 odlikovano s Priznanjem Skupščine občine Domžale za uspešno informiranje, dne 24. 4. 1974 pa s srebrnim Priznanjem Osvobodilne fronte slovenskega naroda za uspešno informiranje delovnih ljudi in občanov občine Domžale.

Namesto humoreske:

Nedoumljiva so božja pota . . .

(o naših božje potnikih na splošno — in posebej)

Božjepotništvo ni pojav od včeraj. Bil je Lurd (in je še), bilo je in se še dogaja Medugorje, bile so Županje njive, kjer pa menda vera zaradi radiestetijskih tolmačenj peša, bila so božja pota — so . . . in bodo . . . Vsakemu svoje po njegovi vesti, veri in prepričanju. Pa smo odprli novo božjo pot. Lepo, čeprav naporno. V zavetišču boga Merkurja se naši občani trumoma tedensko podajajo na božjo pot v deželo kneževstev in piva, mehke, nam tako blizke govorce — med Slovake in Čehe. Za nekaj sto, seveda pod roko kupljenih mark si tedensko trumoma hodijo kupovat vseмогоčo kramo; pa tudi omajano prepričanje, da je naš dinar vendarle še nekaj vreden: čeprav ni, ker je k sreči požrešnost nekaterih Čehov po markah tolikšna, da jih preplačujejo in s svojimi kronami počno isto, kot mi z dinarji. Pa se krog obrne.

Autobusi na relaciji Domžale—ČSSR vozijo vsak dan. Sedeži družbenih in zasebnih prevoznikov se niti ne ohladijo, ko se nanje vsedejo nove zadnjice — in jovo na novo. Tja gor proti severu. Ni važno niti tridnevno sedenje v slabih, starih in neudobnih avtobusih, jezni trgovci in domačini, ki jim menda reka »premožnihi«: juga prazni trgovine, niti cariniki, niti slabo vreme in neprespane noči na poti tja in nazaj, glavno je, da kšeft teče . . .

Kupuje se vse: Kar je na voljo, kar ima ceno in kar je kdo voljan prodati. Ne rabi se sicer ne, se pa plača . . . In tako se ena revščina seli v drugo. Vprašanje je, kdo ima dobiček. Menda vsi, zagotovo pa tisti, ki jih tudi tačas, ko to berete, ni doma. So na poti . . .

Brojan



Vse lepo in prav, hvala za popularnost! Težava je le v tem, da v tisti številki Občinskega poročevalca nimajo kaj izvedeti . . .

KA 3 PIVE . . .
Sedaj, ko smo objavili spisek darovalcev za prizadete v Halozah, ugotovljamo, da smo naredili napako. Da bi bilo vse bolj konkretno prikazano, bi namreč lahko napisali, da je firma ta in ta: delavci, skupaj z direktorji, sindikatom in strokovnimi službami vred prizadetemu območju nakazala za 3 pive; (ni pa preverjeno, če danes ta trditve še drži . . .)

SIKCES
Celi množični občanon, ki jim še danes ni povsem jasno, kaj pomeni kratka SIKCES, ponujamo dve inačici, ki vsebinsko odražata to, vse bolj popularno kratko:

Samo Individualni Kontakti Ceste Sfinancirajo
Samopravno Individualno Koordiniranje Celotnega Sr . . .
Izbira je vaša!

VARČEVANJE
Da gre zares, kažejo zadnji varčevalni ukrepi občine. Namesto dveh — sicer rabljenih, a skoraj novih — so si omislili en čisto nov protokolarni avto . . . Nekje je treba začeti!

VARNO V OBČINSKO NAROČJE
Enega izmed omenjenih avtomobilov je Kupil Razvojni zavod. Pa ja menda ne zato, da se bodo razvojniki v smislu novih amandmajev čimprej varno pripeljali pod krilo matere občine!

NAJLAŽJE PO VONJU
Ali morda veste, kako bi najlažje ugotovili, da so bili »občinarji« ali pa kdo drug na obisku pri prijateljih v Koprivnici. Pojdite malo okoli stavbe in duhajite.

VELIKA SKRBR
Uredništvo izraža veliko zaskrbljenost za notranjost in zunanost Partizanskega doma v Moravčah, saj že več mesecev ni bilo nikogar iz Domžal, ki bi v njem pripravil kakšno prireditev in ga očedil . . .

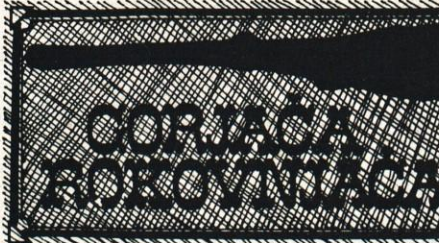
NISTE VEDELI . . .
Zanesljivo še niste vedeli, da je danes uspeh že, če tvoja organizacija daje pobude svojim nadrejenim. Če je to merilo za uspeh, potem, navali narode: čim več oddanih pobud (ni važno, kdo je prejemnik), pa bo uspeh zagotovljen . . .

KRIZA PA TAKA . . .
Da smo v kriznem obdobju, se najbolj vidi iz nekaterih programov naših temeljnih okolij — v naslednjih dveh letih bi radi pridobili toliko, kot so doslej v 40.

Vsaka podobnost s prizadevanji, da bi v naslednjih dveh do treh letih v občini zgradili kar sedemdeset (70) km (kilometrov) asfaltiranih cest je zgolj slučajna. In namerna!



ZLATI SLAMNIK tokrat podeljujemo vsem organizatorjem in izvajalcem akcije prodaje svinskega mesa («svinske polovice»), ki so poskrbeli za ceneno oskrbo s kvalitetnim mesom vsem našim občanom.



GORJAČO ROKOVNJAČO pa prejmejo zaenkrat še neprepoznani onesnaževalci urejene Grobeljskega drevoreda, ki ga vnovič vselej losvinjajo . . .